

DRAUGAS

2ND CLASS MAIL
April 18, 1996

THE LITHUANIAN WORLD - WIDE DAILY

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TELEFONAS (312) 585-9500
TELEFAKSAS (312) 585-8284

Vol. LXXXVI Kaina 50 ct.

KETVIRTADIENIS - THURSDAY, BALANDIS - APRIL 18, 1996

Nr. 76

Estijos atstovas ragino Baltijos šalis bendradarbiauti kelyje į Europos Sąjungą

Vilnius, balandžio 15 d. (Elta) — Lietuvos prezidentas Algirdas Brazauskas teigia, kad Baltijos šalys „nuolat jaučia šiauriečių dėmesį bei įvairiapusę paramą — iš jų mokomės demokratinio valstybės valdymo bei užsienio politikos meno“.

Pirmadienį sveikindamas Vilniuje prasidėjusio Jungtinių Baltijos Asamblėjos ir Šiaurės Tarybos posėdžio dalyvius, Lietuvos prezidentas pareiškė, kad Baltijos šalys nori būti girdimos Europoje. Jis pastebėjo, kad „trijų solistų balsai skamba garsiau ir solidžiau negu vieno“. Jo teigimu, „tik koordinuota politika ir bendradarbiavimas mes įveiksime ir integruosime į Europos Sąjungą bei NATO sunkumus ir apytikriai vienu metu tapsime šių organizacijų naramis“.

Pirmadienį prasidėjusio Jungtinių Baltijos Asamblėjos ir Šiaurės Tarybos posėdžio truks dvi dienas. Jame dalyvaus daug šimtų parlamentarų ir ministrų iš vienuolikos Baltijos Asamblėjų ir Šiaurės Tarybų priklausančių valstybių. Toks posėdis surengtas pirmą kartą, nors, Baltijos Asamblėjos prezidento vicepirmininko Egidijaus Bičkauskio teigimu, jis buvo „ilgai lauktas“.

„Mes esame skirtingų tikėjimų, partijų, pažiūrų žmonės, bet mus jungia tai, kad mes esame vienodai neabejingi savo kraštui ir jo atečiai“, sakė parlamentaras.

Kalbėdamas šeštadienį Vilniuje prasidėjusioje aštuntojoje Baltijos Asamblėjos sesijoje, Estijos delegacijos vadovas Arnold Ruutel ragino „nedeginti senų tiltų iki tol, kol dar nepastatyti naujų“. Baltijos šalys turėtų ir toliau bendradarbiauti, integruodamosi į Europos Sąjungą, teigė parlamentaras, kreipdamasis į maždaug šešias dešimtis Seimo rūmuose susirinkusių parlamentarų iš Estijos, Latvijos ir Lietuvos.

Baltijos ir Šiaurės šalys didins bendradarbiavimą

Vilnius, balandžio 16 d. (AGEP) — Baltijos Asamblėjos prezidento pirmininko pavaduotojas, Estijos parlamentaras Arnold Ruutel teigia, kad Estijos ministro nedalyvavimas Jungtiniame Baltijos Asamblėjos ir Šiaurės Tarybos posėdyje buvo pateisinamas.

Antradienį spaudos konferencijoje Vilniuje jis pažymėjo, kad Estijos ministrai buvo „užversti darbais“ ir, jo nuomone, vietoje anksčiau numatyto Estijos ekonomikos ministro Andres Lipstok pranešimą skaitęs Estijos atstovas perteikė Estijos poziciją dėl Baltijos šalių bendradarbiavimo bei integravimosi į Europos Sąjungą. A. Ruutel neigė, kad ministro nebuvimas būtų susijęs su atsiradusia trintimi tarp Estijos ir Lietuvos po Estijos vadovų pareiškimų apie galimą jos atskira nuo Baltijos valstybių įėjimą į Europos Sąjungą.

Sekmadienį vykęs premjerų susitikimas Vilniuje buvo labai išsamus ir mes norime daryti viską, kad sumažintume įtampą, sakė A. Ruutel. Jis taip pat pripažino, kad bendradarbiavimas neturi apsiriboti vien rezoliucijomis, o labai svarbus

Oficialiai Baltijos Asamblėjos sesija prasidėjo šeštadienio rytą, kai Vilniaus Nepriklausomybės aikštėje buvo iškeltos Estijos, Latvijos ir Lietuvos vėliavos. Cereemonijos metu aikštėje taip pat stovėjo maždaug dešimt piketuotojų, rankose laikiusių Baltijos šalių ir Čėčėnijos vėliavas bei plakatus, skatinančius sustabdyti karą šioje valstybėje.

„Mes neturime laiko laukti — privalome suderinti laikrodžius ir sukurti mechanizmą, kuris padės mūsų valstybių teises nuostatas pritaikyti prie Europos Sąjungos reikalavimų“, vienos dienos sesijoje kalbėjo Latvijos delegacijos vadovas Ivars Janis Kezbers.

Sekmadienį Vilniuje buvo pasirašytas protokolai, kuriuo reglamentuojami Baltijos Ministrų Tarybos ir Baltijos Asamblėjos bendradarbiavimo nuostatai. Šis Baltijos Ministrų Tarybai vadovaujančio Lietuvos premjero Mindaugo Stankevičiaus ir Baltijos Asamblėjos Prezidiumo pirmininko Ivars Janis Kezbers parašais patvirtintas dokumentas patikslina 1994 m. Taline pasirašytą sutartį dėl Estijos, Latvijos ir Lietuvos tarpvalstybinio bendradarbiavimo.

Tačiau Baltijos Ministrų Tarybos santykius su Baltijos Asamblėja galima vertinti tik kritiškai, pabrėžė Baltijos Asamblėjos Prezidiumo vicepirmininkas Egidijus Bičkauskas, kalbėdamas sekmadienį Vilniuje vykusioje Baltijos Tarybos sesijoje. Pasak parlamentaro, taip yra todėl, kad nesirūpinama Via Baltica projektu, sienų perėjimo problemomis. Atsisakę asmeninių, politinių ir net valstybės interesų, „pereikime į naują kokybinį bendradarbiavimo lygį“, kvietė E. Bičkauskas Baltijos Tarybos, kurią sudaro Baltijos Ministrų Taryba ir Baltijos Asamblėja, sesijoje.

yra ir aukštų atstovų dalyvavimas visuose susitikimuose. Kitas Baltijos Asamblėjos prezidento pirmininko pavaduotojas, Seimo vicepirmininkas Egidijus Bičkauskas ragino žurnalistus, ypač iš Lietuvos, „neieškoti to, ko nėra“. Jis kritikavo Lietuvos žurnalistus už per mažą dėmesį renginiui ir sakė, kad Latvijoje ir Estijoje Jungtinis posėdis buvo žymiai išsamiau aprašytas.

Antradienį pasibaigusiam Jungtiniame Baltijos Asamblėjos ir Šiaurės Tarybos posėdyje priimta bendrame pareiškime šalių vyriausybės raginamos skatinti ir plėtoti bendradarbiavimą aplinkosaugos, bendrų energetikos, transporto projektų, informacijos infrastruktūros kūrimo srityse.

Vyriausybės raginamos užkirsti kelią narkotikų bei kitų vaistų nelegaliam pervežimui ir kitiems organizuotiems nusikaltimams, imtis veiksmų apriboti nelegalų judėjimą, tačiau kartu ir palengvinti vizų režimą.

Pareiškime Šiaurės šalių parlamentai ir vyriausybės kviečiamos padėti Baltijos valstybės rengiantis tapti ES nare.

Vėlykų antrą dieną saulutė į Laisvės Alėją išviliojo kauniečius Margučio šventei. Šurmuliuojanti minia lydėjo „Ažuolyno“ pučiamųjų orkestrą, veidė šventinė mugė ir pramogos. Vėlykų rytą Kauno arkikatedra bazilika buvo pilnutele, o Šv. Arkangelo Mykolo (Igulos) bažnyčioje Mišios buvo aukojamos tiesiog ant bažnyčios laiptų. Nuotr. E. Katino „Kauno dienoje“

Baltijos premjerai nori panaikinti prekybos maisto produktais apribojimus

Vilnius, balandžio 14 d. (AGEP) — Baltijos šalių premjerų sekmadienį Vilniuje pasirašytame bendrame pareiškime numatoma iki liepos 1 d. parengti laisvosios prekybos žemės ūkio produktais sutartį.

Ypač ši susitarimą sveikino jau pašalinusius muitinių apribojimus žemės ūkio produkcijai įvežti Estijos premjeras Tiit Vahi. Spaudos konferencijoje jis pažymėjo, kad pasirašius šią sutartį nebebus jokių kliūčių ir muitinės barjerų pervežant per sieną visas Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje pagamintas prekes. „Mes sveikiname tai ir tikimės, kad sutartis padės visiems Baltijos šalių gamintojams, nes kuo liberalesnė ekonominė erdvė, tuo daugiau laimi verslininkai“, pažymėjo T. Vahi.

Jis taip pat informavo, kad susitikęs atskirai su Latvijos premjeru Andriu Škele tarėsi dėl jūros sienos nustatymo. „Panašu, kad ilgas ginčas baigiasi ir mes susitarėme dėl sienos nustatymo principų bei žvejybos Rygos įlankoje šiais ir kitais metais“, pažymėjo Estijos premjeras.

Latvijos vyriausybės vadovas spaudos konferencijoje nedalyvavo, nes skubiai išvyko į Rygą susitikti su Čekijos prezidentu Vaclav Havel.

Premjeras Mindaugas Stankevičius, į klausimą apie jūros sieną su Latvija sakė, kad specialiai apie tai nekalbėta. Pasak Baltijos Asamblėjos Prezidiumo vicepirmininko Egidijaus Bičkauskio, Lietuvos derybos dėl jūros sienos su Latvija vyksta normaliai.

M. Stankevičius pažymėjo, mis ir pabrėžė, kad derybos su visais kandidatais turi prasidėti tuo pačiu metu, „bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius po ES tarpvyriausybės konferencijos“.

E. Bičkauskas pabrėžė, kad Jungtinio posėdžio užduoties buvo padaryti „politinių postūmų“ ir nurodyti konkrečias kryptis dėl kurių privalo tartis vyriausybės.

kad premjerai susitarė dėl „Via Baltica“ kelio vystymo prioritetų.

Pasirašytame vyriausybės vadovų pareiškime apie Baltijos Ministrų Tarybos veiklą numatyta, kad per 1996 metus bus kuriama jungtinė tranzito procedūra ir kompiuterinis informacijos tinklas, palengvinantis sienos perėjimą.

Baltijos Ministrų Tarybos posėdyje buvo kalbama apie būtinybę tartis dėl didesnių kreditų su įvairiomis tarptautinėmis organizacijomis, įgyvendinant „Via Baltica“ projektą, tačiau pirmiausia būtina sutvarkyti muitinių darbą tiek tarp Baltijos šalių sienų tiek tarp Lietuvos ir Lenkijos. Pabrėžta būtinybė bendru kompiuteriniu tinklu sujungti

Lietuvos diplomatai nesutinka su JAV instituto studija dėl NATO plėtimo

Vilnius, balandžio 16 d. (AGEP) — Lietuvos diplomatai skeptiškai įvertino amerikiečių politologinio instituto studiją apie Baltijos šalių integracijos į NATO ir Europos Sąjungą perspektyvas. „Tas dokumentas turi labai daug trūkumų, jis yra netinkamas, neįmanomas įgyvendinti ir neatitinka Lietuvos interesų“, sako Užsienio reikalų ministerijos sekretorius Albinas Januška.

Lietuvos, Latvijos ir Estijos užsienio reikalų ministerijos neseniai gavo JAV „Rand Corporation“ ekspertų parengtą

— Japonijos premjeras Ryutaro Hashimoto ir JAV prezidentas Bill Clinton trečiadienį sutarė, kad JAV karinių pajėgų pasilikimas tolimuosiuose rytuose yra „būtinasis taikos ir saugumo užtikrinimui“ tame regione. Sutarta, kad JAV tame regione ir toliau laikys 100,000 karių, jų tarpe ir šiuo metu Japonijoje esančius. Tačiau JAV Japonijai atiduos Okinawa oro pajėgų bazę, du ryšių centrus, uostą ir kitą žemę.

visų Baltijos šalių muitines ir pasienio apsaugos postus, pradedant pirmiausia nuo tų punktų, kuriuose sieną kerta „Via Baltica“ kelias.

Taip pat buvo vieningai priimta būtinybė stiprinti rytinės sienos kontrolę. Tai verčia daryti nelegalių migrantų, ginklų ir narkotikų kontrabandos gabenimą. Nerimą kelia ne tik šimtai nelegalių migrantų, jau patekusių į Latviją bei Lietuvą, bet ir informacija, kad Baltarusijoje, Rusijoje ir Ukrainoje šimtai tūkstančių asmenų laukia galimybės bėgti per Baltijos šalis.

Vyriausybės vadovai konstatavo, kad Baltarusijos ir Rusijos nenoras pasirašyti susitarimus sugrąžinti nelegalius imigrantus, stabdo kovą su šiais tarptautiniais nusikaltimais.

Baltijos Ministrų Taryba baigė darbą sekmadienį. Pirmadienį ir antradienį vyko bendras Baltijos Asamblėjos ir Šiaurės Tarybos posėdis.

pranešimą, kuriame Baltijos šalims siūlomos įvairios galimybės saugumo srityje, tačiau nė viena jų nėra narystė NATO.

Pasak A. Januškos, minėtasis dokumentas neatitinka nedalio Europos saugumo koncepcijos, nes vienu šalių saugumo reikalus siūlo spręsti kitų šalių sąskaita. „Jo įgyvendinimas ne tik išskirtų Baltijos valstybes iš kitų Vidurio Europos valstybių, bet ir suskaldytų jų tarpusavio vienybę“, sako Lietuvos diplomatai apie dokumentą, kuriame numatoma Europos Sąjungos vėliavą iškelti Taline ir tuo pat metu — NATO vėliavos Varšuvoje, kitas šalis tuo tarpu paliekančią už šių organizacijų durų.

Lietuvos diplomatų nuomone, privataus įtakos fondo scenarijus grįžtamas klaidingomis prielaidomis, kad Baltijos valstybės yra praktiškai neapginamos, kad Lietuvos ir Latvijos padėtis yra blogesnė, nei Estijos, ir kad visos trys Baltijos šalys jokioje NATO valstybėje neturi politinių priemonių saugumo zonų.

NATO vadovas Vilniuje sustiprino narystės viltį Lietuvai

Vilnius, balandžio 16 d. (AGEP) — NATO narystės siekiančios Vidurio Europos valstybės iki metų pabaigos gali tikėtis būti įvardintos kaip pretendentes į Vakarų Europos gyvenbinę sąjungą. „Šių metų pabaigoje mes įvardinsime tas valstybes ir padarysime sprendimus. Visos šalys, kurios dalyvauja individualiame dialoge su NATO, turi teisę tapti sąjungos naramis, nė viena nėra iš anksto išbraukta“, pasakė NATO generalinis sekretorius Javier Solana, antradienį atvykęs į Vilnių šalių valandų vizito.

Pasak NATO vadovo, šių metų pabaigoje NATO įvertins individualų dialogą su narystės siekiančiomis šalimis, kuris, pasak jo, yra skirtas „naujiems nariams ateityje įtraukti“. Tačiau jis teigė nežinąs datos, kada galės prasidėti derybos su Rytų europiečiais dėl priemonių į NATO.

Lietuva, kuri yra aktyvi NATO „Partnerystės vardan taikos“ programos dalyvė, yra gyvai įsijungusi į 11-os prezidentinių individualų dialogą su NATO. Vilniuje J. Solana įteiktas vadinamasis diskusijos dokumentas, kuriame Lietuva atskleidžia, kaip yra pasirengusi įgyvendinti savo siekį ir kokias viltis sieja su NATO naryste.

Prezidentas Algirdas Brazauskas toje pat spaudos konferencijoje pakartojo, kad suartėjimas su NATO yra prioritetinė Lietuvos užsienio politikos kryptis, kuriai nėra pakaitalo, norint užtikrinti Lietuvos saugumą.

Prezidentas sveikino principinį NATO sprendimą plėstis, pareiškęs viltį, kad tai neišprovokuos naujų padalijimo zonų Europoje ir nebus suprasta kaip agresija prieš kurią nors šalį.

J. Solana labai gyrė Lietuvos aktyvų dalyvavimą NATO partnerystėje ir ypač — taikos operacijose buvusioje Jugoslavijoje. Tokį bendradarbiavimą su NATO valstybėmis J. Solana

vadina saugumo garantu, drauge leides suprasti, kai tai kol kas daugiausia, ką NATO gali pasiūlyti Lietuvai. NATO vadovas, be kita ko, atmetė galimybę, kad Baltijos valstybės gautų „dalinę“ narystę, įsijungdamos į jos politinę organizaciją, bet likdamos už jos karinių struktūrų.

„Jei esate nariai — tai viso Aljanso. Nauji nariai bus pilnateisiai, o ne daliniai“, sakė J. Solana apie Rusijos neseniai paskelbtus svarstymus.

J. Solana lankėsi „NATO's“ kavinėje

Vilnius, balandžio 16 d. (AGEP) — Šalių valandų vizito Lietuvoje metu NATO generaliam sekretoriui Javier Solana buvo parengta ir trumpa kultūrinė programa — penkiolika minučių jis pasivaikščiojo Vilniaus senamiesčio gatvėmis ir trumpam užsuko į kavinę „NATO's“, kurioje davė pasikalbėjimą per Lietuvos televiziją.

Apžiūrėjęs karinius motyvais įrengtą užėjimą, J. Solana pastebėjo, kad palubėje kabantys miniosvaizdžiai yra ne tokie, kaip NATO šalių. „Taip, tai tokie, kurie neseniai bombardavo Grozną“, paaiškino šeimininkai.

NATO vadovas atsisakė pasiūlyti „NATO's“ kavinės siūlomą kepsnį „NATO“ ar atsigalvinti kokeiliui „Vinčester“, nes jo netrukus laukė pietūs su Lietuvos prezidentu. Pasirašęs garbės svečių knygoje, J. Solana sakė, kad jam patikusi taip įrengta kavinė. Baro „NATO's“ šeimininkai korespondentui sakė, kad priimti aukštąjį svečią jiems pasiūlė vizitą rengusios protokolo tarnybos.

Išėjęs į Vilniaus senamiesčio gatvę, J. Solana pastebėjo, kad čia nemažai pravoslavų bažnyčių. Jis ilgėliau stabtelėjo apžiūrėti vieno gražiausių Vilniaus architektūros paminklų — Aušros vartų.

Kaune Vėlykų antrą dieną, Margučio šventėje, Vėlykų bobutė ir kvieslys kvietė dalyvauti didžiųjų „margių“ ridinėjimo rungtyne, prasidėjusioje Rotušės aikštėje ir pasibaigusioje prie Kūno kultūros instituto. Nuotr. E. Katino „Kauno dienoje“

Be to, pasak aukštų Užsienio reikalų ministerijos pareigūnų, minėtame dokumente pripažintami teisėti Rusijos saugumo interesai Baltijos regione, lyg ir suteikiant jai veto teisę NATO plėtimosi procese.

Lietuva tuo tarpu pasisako už lygiavertį traktavimą visu pretendencijų stoti į NATO. Lietuvos diplomatų nuomone, derybų procesas dėl naujų narių priemonių turėtų prasidėti vienu metu su visomis pretendentinėmis iš Vidurio Europos, įskaitant ir Baltijos valstybes, nes tai padėtų išvengti „pilkųjų“ saugumo zonų.

KALENDORIUS

Balandžio 18 d.: Apolonijus, Eleuterijus, Totilė, Girmantė.
Balandžio 19 d.: Leonas, Timonas, Galatas, Aistė, Nomgaila.

LIETUVIŲ TELKINIAI

DETROIT, MI

ST. BUTKAUS ŠAULIŲ KUOPOS SUSIRINKIMAS

Ši sekmadienį, balandžio 21 dieną, tuoj po pamaldų (12 val. vidurdienį) Šv. Antano parapijos patalpose šaukiamas St. Butkaus šaulių kuopos metinis narių susirinkimas. Darbotvarkėje – valdybos bei revizijos komisijos pranešimai, ateities veiklos reikalai ir klausimai bei sumanymai. Susirinkimas svarbus, todėl visi St. Butkaus kuopos nariai kviečiami jame dalyvauti. Norintieji tapti kuopos nariais prašomi atvykti.

PIRMOJI KOMUNIJA

Dievo Apvaizdos bažnyčioje balandžio 14 dieną šv. Mišių metu pirmąją Komunią priėmė Arminas Alksnis, Matas Anužis, Aras Butkūnas, Ignas Gaška, Darius Giedraitis, Paulius Jankus, Vytautas Kaspulis, Vitas Paškus ir Renatas Tukys. Vaikus paruošė tikybos mokytoja Aldona Milmantienė. Šv. Mišias aukojė klebonas kun. V. Valdemaras. Mišių metu giedojo berniukai. Jiems vadovavo Virga Šimaitytė.

VYČIAI ORGANIZUOJA EKSKURSIJĄ Į LIETUVĄ

Lietuvos Vyčiai, kurie vadovauja ir siūnia „Pagalba Lietuvai“ šalpos siuntas į Lietuvą, sekmadienį Šv. Antano parapijos patalpose vykdė talką ruošdami siuntimui pavasario informacijos biuletenį. Vadovas Robert Boris praneša, kad š.m. birželio 21 (iki liepos 5 d.), yra ruošiamas „Pagalba Lietuvai“ turistinė ekskursija į Lietuvą su sustojimais Estijoje ir Latvijoje. Ekskursijos kaina 2,498 doleriai. Smulkesnės informacijos apie šią ekskursiją teikia Bob Boris, tel. 810-682-0098. Reikia užsiregistruoti iki š.m. gegužės 3 dienos.

GOLFO TURNYRAS

George Perles trečiasis golfo turnyras vyks pirmadienį, liepos 15 dieną, Lake Orion Paint Creek Country Club golfo laukuose.

DR. L. ANDRIKIENĖS PASKAITA

Sekmadienį, balandžio 21 dieną, 12:15 val. p.p., Dievo Apvaizdos Kultūros centre vyks Lietuvos Seimo narės ir Tėvynės sąjungos narės dr. Laimos Andrikienės paskaita apie dabartinę Lietuvos ekonomiką ir ateities viziją. Dr. Laima Andrikienė atsakys klausimų klausimus. Paskaitą rengia Tėvynės sąjunga.

MARGUČIŲ NUOTRAUKŲ PARODĖLĖ

Š.m. balandžio 14 d., Atvelykio sekmadienį, Šv. Antano parapijos svetainėje buvo išstatyta Vlado Staškaus margučių nuotraukų parodėlė. Parodėlė buvo ruošiamas supažindinti visuomenę su buvusiais Šv. Antano lietuviškų margučių menininkais. Lankytojai prisiminė liudius menininkus a.a. Juozą Jasiūną, Antaniną Jonynienę, Stasę Šimoliūnienę, kurių darbais puošia daugelio detroitiečių namus. Paklaustas, kas paskaitino tokią parodėlę surengti, Staškus atsakė: „Šių metų gausūs ir gražūs velykiniai sveikinimai iš Lietuvos“.

Vladas Staškus norėjo parodyti, kad tie Detroitie, mes taip pat turėjome talentingų skutinėtų velykaikių menininkų, kad su jais šviesa ir fonais galima

panašiai padaryti unikalius vaizdus, montažus bei sveikinimo korteles.

Ivairiomis nuotraukomis, atvirutėmis ir sveikinimo kortelėmis matome mūsų turtingą paprotį – skutinėtų velykaikių. Net 17 fotomontažų buvo išstatyti, o atskira knyga talpino iš Lietuvos gautus velykinius sveikinimus.

Ši parodėlė buvo labai įdomi ir susilaukė daug gražių atsiliepimų. Parodėlė aplankė daugiau 100 susidomėjusių asmenų. Dėkojame Vladiui Staškui už jo suruoštą margučių fotografijų parodėlę.

ŠV. ANTANO ALTORIAUS DRAUGIJOS METINĖ ŠVENTĖ

Šv. Antano parapijos bažnyčioje balandžio 14 d. buvo aukojamos šv. Mišios už gyvas ir mirusias Altoriaus draugijos narese. Mišias aukojė klebonas kun. Alfonsas Babonas. Giedėjo ir vargonavo muz. Stasys Sližys. Įspūdingai skambėjo „Panis Angelicus“, „Sanctus“ ir „Ave Maria“. Skaitinius skaitė Ričardas Strakšys. Per pamokslą kun. Babonas sveikino visas Altoriaus draugijos narese. Aukojimui aukas nešė draugijos pirmininkė Josephine Janulaitė ir narė Marija Žilinskienė. Po Mišių gražus būrelis narių ir svečių dalyvavo mažojoje salėje narių suruoštuose sunešiniuose pusryčiuose ir metiniame susirinkime. Kun. Alfonsas Babonas sukalbėjo maldą prieš valgius. Pirmininkė Josephine Janulaitė sveikino narese ir padėkojo už dalyvavimą šv. Mišiose, susirinkime ir vaišėse.

Altoriaus draugija buvo suorganizuota 1943 metais. Jos steigėja Marija Boris, kuri iki jos mirties (1966 m.) draugijai pirmininkavo. Draugija rūpinasi altorių puošimu, altoriams užtiesalų pirkimu bei taisymu. Parūpindavo ir kamžias bei kitus liturginius drabužius. Dabar draugijai priklauso 18 narių: Josephine Janulaitė – pirmininkė, Eugenija Bulotienė, Elena Čižauskienė, Jadvyga Grininė, Stefanija Juškaitė, Regina Juškaitė, Ona Kašalietė, Antanina Leparskienė, Antanina Petrauskienė, Danutė Petrauskienė, Ona Pusedienė, Aleksandra Sedlickienė, Onutė Selenienė, Natalija Šližienė, Mirta Strakšienė, Marytė Strakšytė, Pranciška Televičienė ir Ursulė Vitienė – garbės narė.

Regina Juškaitė

„BALTIJOS“ IR „GABIJOS“ TUNTŲ 45 METŲ VEIKLOS SUKAKTIS

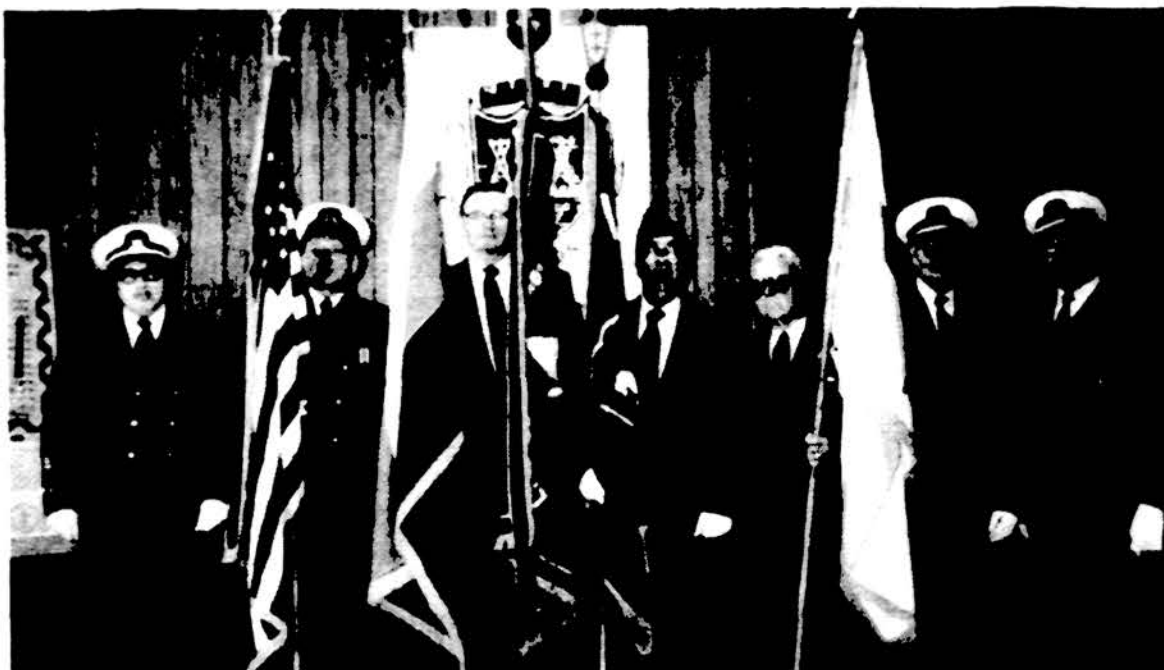
Sekmadienį, gegužės 5 dieną „Gabijs“ ir „Baltijos“ skaučių ir skautų tūntai švęs savo 45 metų veiklos sukaktį. Ta proga ruošiamas iškilmingas tūnto sueiga ir vaišės. Kviečiame visus dabartinius skautus ir skautes, o taip pat ir visus, kurie vienu metu buvo dalis mūsų tūntų veiklos. Kviečiame tėvelius, senelius ir draugus, kurie mus rėmė ir tūntams padėjo. Šventė vyks šia tvarka: 10:30 šv. Mišios Dievo Apvaizdos bažnyčioje; 12:15 iškilmingas tūnto sueiga parapijos didžiojoje salėje; Po sueigos – vaišės. Visi maloniai laukiami.

„Gabijs“ ir „Baltijos“ tūntų vadovybė

GRAND RAPIDS, MI

LB APYLINKĖS VEIKLA

JAV LB Grand Rapids apylinkės valdyba ruošiasi metiniam susirinkimui, kuris įvyks balan-

Veliavų tarnyba š.m. sausio 14 d. Detroito vykusiam Klaipėdos Krašto vadavimo 73 m. ir tragiškosios Sausio 13 d. Vilniuje 5 m. sukaktį minėjime. Iš k. – Juozas Kinčius, Vacys Slušnys, Vladas Jomantas, Alfonsas Lukas, Alfonsas Rimba, Klemensas Urbšaitis ir LSSI vadovas Mykolas Abarius.

Nuotr. Reginos Juškaitės

džio 28 dieną, sekmadienį, 9:30 val. ryte, tuoj po lietuviškų Mišių, Šv. Petro ir Povilo parapijos mokyklos knygyne, 1433 Hamilton Ave NW, Grand Rapids. Bus apylinkės valdybos ir kontrolės komisijos pranešimai, kontrolės komisijos ir pusės valdybos narių rinkimai, diskusijos apylinkės reikalais ir kiti klausimai.

Birželio trėmimus apylinkės prisimins sekmadienį, birželio 16 dieną. Liepos mėnesio pradžioje važiuosime į dešimtą Lietuvių tautinių šokių šventę Čikagoje, kuriai aukų jau pasiuntė apylinkės valdyba ir atskiri nariai.

DALYVAVO LIETUVIŲ FONDO SUVAŽIAVIME

Kiekvienais metais Lietuvos fondo suvažiavimuose dalyvauja Grand Rapids apylinkės atstovai. Šiais metais kovo 30 d. jame buvo aktyvūs ir dosnūs LF nariai Verutė Paovienė, Vytautas Jonaitis, Gražina ir Vytautas Kamantai. Pradžią LF veiklai Grand Rapids apylinkėje davė prieš trisdešimt metų su paskaita atvykęs LF steigėjas dr. Antanas Razma. Tada LF igaliojiniui sutiko būti Pranas Turūta (jau miręs), vėliau LB apylinkė išrinko Liudą Raubienę ir Igną Kušikį (abu mirę) jam talkinti. Nuo tada LB apylinkės metiniuose susirinkimuose kasmet buvo renkamas LF komitetas. LF komitetai dirbo ilgus metus LF igaliojiniui Jonas Treška, dr. Stasys Balys (jau miręs), Eglė Turūtaite, Verutė Paovienė, Vytautas Jonaitis, Juozas Ugianskis, Vytautas Kamantas ir kiti. Iš Grand Rapids stambiausia 35,922 dol. sumą LF yra paaugokę mires Pranas Žilaitis, kurio testamentą vykdė Pranas Lekutis. Palyginus su kitom vietovėm Grand Rapids labai daug prisidėjo prie LF ugdymo.

ŠV. PETRO IR POVILIO MOKYKLA

Grand Rapids lietuvių Šv. Petro ir Povilo parapijos aštuonių skyrių mokykla buvo įsteigta 1907 metais, taigi beveik prieš devyniasdešimt metų. Nuo 1928 metų jai vadovavo ir mokytojo lietuvių seselės prancišketės. Nuo 1953 metų apie trisdešimt metų prie jos veikė ir šeštadieninė lietuviška mokykla. Jau eilę metų kai parapijos mokyklai vadovauja Nancy Kryger. Mokyklos vadovybėje (parapijos Board of Education) išdėdinku yra pareigingas ir darbštus Juozas Lukas. Jis taip pat priklauso ir parapijos Mokslo fondui kaip to fondo direktorius ir stipendijų komisijos pirmininkas. Ši mokykla jau penkeri metai kai palaiko artimus ryšius su Utenos katalikiškos dvasios Saulės mokykla, įvairiomis progomis jos mokiniai siūnia laiškus, dovanėles, visokius siuntinius į Uteną. Vedėja Nancy Kryger

yra pati aplankiusi Lietuvą ir Uteną, kur dirba anksčiau Šv. Petro ir Povilo mokykloje mokytojavusi seselė Michelle (Garliauskaitė). Per ją Grand Rapids LB apylinkė, mokykla ir atskiri rėmėjai siunčia siuntinius Utenos lietuviams, žinodami, kad viskas gerai pasieks adresatus.

SIUNTIŅIAI Į LIETUVĄ

„Atlanta“ įmonės sunkvežimis atvažiuoja šeštadienį, balandžio 27 dieną, 5 val po pietų paimti siuntinių į Uteną ir į Lietuvą iš Šv. Petro ir Povilo parapijos mokyklos, 1433 Hamilton Ave NW, Grand Rapids.

LANKESI VIEŠNIOS

Velykų švenčių proga savo tėvus Stašį ir Ursulę Astrus applanke iš San Francisco, Kalifornijos, atvykusi Marytė Aspraitė-Currier su dukra Bernadeta. Abi viešnios Kalėdų švenčių atostogoms praleido Lietuvoje su Marytės gabiū sūniumi Stasiuku, kuris yra gavęs retą JAV Valstybės departamento stipendiją specialioms diplomatinėms studijoms ir rusų kalbai Sankt Peterburgo universitete Rusijoje. Jie trys patyrė malonią Lietuvos konsulato globą Sankt Peterburge, o po to artima giminių globą Vilniuje, Klaipėdoje,

Druskininkuose ir kitur Lietuvoje. Grand Rapids gyvenančių Marytės brolių Antano ir Donato Astrų šeimoms ir kitiems giminiams bei pažįstamiems abi keliautojos papasakojo savo išpučius bei parodė nuotraukas.

Vyt. K.

RACINE, WI MINĖTINOS DIENOS

Pietryčių Wisconsinio lietuvių ir jų draugai vasario 25 d. Vasario 16-ąją šventė Šv. Kazimiero parapijos salėje, 815 Park Ave., Racine, WI.

Šv. Mišios su lietuviškomis giesmėmis buvo aukojamos 9 val. ryto. Giedėjo parapijos choras, paruoštas muziko Juozas Grimsio. Meninę programą atliko vietinės meno pajėgos. Vaisių daugumą vakaronei paruošė Lietuvių Moterų klubas, vadovaujamas energingos pirmininkės Marijos Kivienienės. Su mažu pavėlavimu minėjimą pradėjo ALTO skyriaus pirmininkas Juozas Plečkaitis. Priminė, kad minima ne tik Vasario 16 šventė, bet ir kitos reikšmingos datos: Sausio 13-ji Tėvynės gynėjų diena, sausio 15-ji Klaipėdos atvadavimo, o Kovo 11-oji, kita nepriklausomybės minėjimų data. O kiek tų asmeninių privačių lietuviams švenčių!

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Second class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.00.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Pašto išlaides mažinant, pakvitatimai už gautas prenumeras nesimintami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokėti, pažymima, iki kada yra užsimokejęs.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant į Lietuvą (Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida	\$55.00		
Užsakant į užsienį oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausias redaktorė Danutė Bindokienė

Moderatorius kun. Viktoras Rimšelis, MIC

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį nestoko. Skelbimų kainos priimančios, gavus prašymą ką nors skelbti.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30-4:00; šeštadieniais nedirba.
- Redakcija straipsnius teiso savo nuostata. Nesunaudotų straipsnių nesaugo. Prašome siunčiant pasilikti kopiją.

Minėjime dalyvavęs Šv. Petro parapijos klebonas kun. Petras Cibulskis, MIC, paskaitė maldą. Vyto Kapočius perskaitė jo išrūpintą Wisconsin gubernatoriaus Tommy Thompson rezoliuciją.

Bronius Keturakis papasakojo apie savo 13 mėnesių patyrimus Lietuvoje. Išgyvenimai asmeniški ir klausytojų buvo įvairiai vertinami. Aplamai, žmonės, galeitų artimiau bendrauti. Gražiai papuošti partizanų ir savanorių kapai.

ALTO skyriaus sekretoriaus Stasio Budrio paruošta rezoliucija perskaitė Viktorija Prochaska. Rezoliucija nusiusta valdžios pareigūnams ir kitiems įtakingiems asmenims.

Pravedus rinkliavą, ALTui buvo surinkta 800 dol. aukų. Pernai buvo surinkta 900 dol.

Minėjimo programoje Petras Nekrošius paskaitė savo poezijos ir pareitavus Bernardą Brazdionį. Sesutės Juzė Pivariūnienė ir Bronė Nekrošienė padainavo patriotinių dainų. Joms

akompanavo Ramona Meekma. Minėjimą ruošė Racine ALTO skyrius, kuriam sėkmingai vadovauja pirm. Juozas Plečkaitis.

Jurgis Milas

JUNO BEACH, FL

DOVANA IŠ LIETUVOS

Vasario 8 d. St. Jude bažnyčioje, Tequestoj, įvyko Vilniaus styginių kvarteto koncertas. Tai buvo tarytum dovana iš Lietuvos, tarytum įvydas į vasario mėnesio Lietuvos Nepriklausomybės minėjimą. Pietų Floridos lietuvių yra dėkingi Palm Beach LB apylinkės valdybai, Jadvygai Damušienai, dr. Albinai Prunskienei, ir ypač muz. Liūdai Stukui (parūpinusiam St. Jude bažnyčią) už jų pastangas pagarsinti šį koncertą.

O Vilniaus styginių kvarteto nariai: Audronei Vainiūnaitėi, Petriui Kuncai, Audronei Pšibilskienei ir Augustinui Vasiliauskui tariame nuosiurd „ačiū“ už puikų koncertą. (Koncertas atsilankė net 281 asmuo).

DR. A. B. GLEVECKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ – AKIŲ LIGOS
3008 W. 95 St. Tel. (708) 422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirm. 3 v.p.p. 7-9 v., antr. 12:30-3 v.p.p.
treč. uždaryta, ketv. 1-3 v.p.p.
penkt. ir šešt. 9 v. - 12 v. p.p.

6132 S. Kedzie Ave., Chicago
(312) 778-0000 arba (312) 490-4441

DR. K. A. JUCAS

ODOS LIGŲ SPECIALISTAS
GYDO ODOS AUGLIUS IR ŽAIZDAS IR
IŠSIPLĖTUSIAS KOJŲ VENAS
KOSMETINĘ CHIRURGIJĄ

DR. JOVITA KERELIS
Dantų Gydytoja

3315 W. 55th St., Chicago, IL
Tel. (312) 478-2112
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 908-6161
Valandos pagal susitarimą

Tel. konsultuoti ir butas: (708) 688-4189

DR. P. KISELIUS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1443 So. 96th Ave., Cicero

Kasdien 1 iki 8 v.v.
Išskyrus treč. šėd. 12 iki 4 val. p.p.

EUGENE C. DECKER, D.D.S., P.C.

4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern-unto
diplom. lietuviams sutvarkys dantis už
priemamą kainą. Pacientai priimami
absoliučiai punktualiai. Sušaukiamas
(kalbėti angliskai) tel. 708-422-6200

SURENDER LAL, MD

Specialybė – Vidaus ligos
7722 S. Kedzie, Chicago, IL 60652
Tel. 312-434-2123

Holy Cross Physician Center
6884 S. Archer, Chicago, IL 60638
Tel. 312-684-4188

Valandos pagal susitarimą

Kab. tel. (312) 471-3390

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave.,
Chicago, IL 60652

LINAS SIDRYS, M.D.

Ophthalmologas/Akių Chirurgas
8930 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415

708-636-0622
4140 W. 63rd St.
312-735-7700

Cardiac Diagnostics, Ltd.
6132 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60629

Tel. 312-436-7700

RIMGAUDAS NEMICKAS, M.D.

S. PRASAD TUMMALA, M.D.
Širdies ir Kraujagyslių Ligos

Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA
9006 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.

Tel. (708) 908-6066

Valandos pagal susitarimą

DR. LEONAS SEIBUTIS

INKSTŲ, PUSLIES IR PROSTATOS
CHIRURGIJA IR GYDYMAS

6132 S. Kedzie
Val.: antr. 2-4 v. p.p. ir ketv. 2-5 v. p.p.
Šėd. pagal susitarimą

Kabinete tel. 312-776-2800

Namų tel. 708-448-8848

EDMUNDAS VIŽNAS, M.D., S.C.

Specialybė – Vidaus ligų gydytojas
Kalbama lietuviškai

6106 S. Archer Ave. (prie Austin)

6106 S. Archer, Chicago, IL 60638
Tel. (312) 585-7786

ARAS ŽUJABA, M.D.

AKIŲ CHIRURGIJA
AKIŲ LIGOS

Good Samaritan Medical Center
Naperville Campus
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. 708-527-0880
Valandos pagal susitarimą

AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

KUN. VYTAUTAS BAGDANAVIČIUS, MIC

Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Federacijai šiais metais sukanka devyniasdešimt metų nuo jos įsteigimo. Ši organizacija yra neužmirština svarstant Lietuvos tautos būtį ne tik pasaulyje, bet ir Lietuvoje. Ši organizacijų sąjunga, ne kokia viena organizacija, buvo įsteigta 1906 metais. Palyginimo dėlei verta prisiminti, kad pati Lietuvos tautos nepriklausomybė buvo atstatyta tik 1918 metais, tai yra dvilika metų vėliau negu plataus masto Lietuvos organizacijų sambūris JAV. Tai sako, kad visuomeninis Lietuvos katalikų gyvenimas JAV jau tada buvo tokia tikrovė, kuri pati savo buvimu išaukė organizacijų sambūrio reikala.

ALRK federacija buvo įsteigta Pensilvanijoje 1906 m. balandžio 17 d. Sumanymas įvairias lietuvių organizacijas sutelkti bendram veikimui kilo iš noro šelpiti Lietuvos tautos reikalus. Tai nebuvo tarpusavio šelpimo reikalo paskatinta organizacija, bet Lietuvos reikalų šelpimas. Tai galima išskirti iš to komiteto, kuris sukūrė šią federaciją pavadinimo. Jis vadinosi „Tėvynės reikalų šelpimo komitetas“. Šį komitetą sudarė trys kunigai: V. Vizgirda, J. Kuras ir A. Kaupas. Dėl to juos vadina ALRK federacija.

Vizgirda yra žinomas kaip savitraščio „Draugas“ steigėjas, kuris išaugo į dienraštį. Kun. Kaupo vardas yra mums žinomas iš jo sesers, kuri yra Kazimieriečių kongregacijos steigėja.

ALRKF veikia nesitenkino vien centrine veikla. Jos tikslas buvo skatinti, kad ir įvairiose vietose jau veikiančios Liet. Katalikų organizacijos savo tarpe

sudarytų federaciją. Ir iš 1935 m. pranešimo matome, kad tokių vietinių federacijų tada buvo jau keturiasdešimt. ALRKF tais metais jungė 60,000 organizuotų lietuvių katalikų.

Švietimo reikalus federacija laikė vienu iš pirmųjų savo uždavinių. Jau steigiamajame susirinkime buvo nutarta skatinti prie parapijų steigimo mokyklą. Vyskupo Valančiaus mokyklų steigimo dvasia, kuri iš viso buvo unikumas katalikų visuomenėje, savo atitikmenį rado ir JAV.

Kita švietimo sritis, kurioje pasireiškė ALRK federacija buvo stipendijų įvairiuose universitetuose studijuojantiems lietuviams teikimas. Stipendijomis daugiausiai naudojosi Lietuvos žmonės. Su ALRK stipendija mokslus Šveicarijoje išėjo ir prof. Stasys Šalkauskis. Studentų šelpimo veikla reiškėsi įvairių kraštų universitetuose. Yra duomenų, kad tokių studentų būta Belgijos, Prancūzijos, Vokietijos ir Amerikos universitetuose.

Lietuvių tautos vardo garbinimą pasaulyje ALRK federacija atliko ypač Pirmojo pasaulinio karo metu. 1916 ir 1918 metais ji siuntė savo delegacijas į Paryžių tyrinėti Lietuvos tautos situaciją baigiantis karui. Pirmąją delegaciją sudarė kun. dr. V. Bartuška ir dr. J. Bielskis. Aštuonioliktųjų metų delegaciją sudarė: advok. A. Masauskas, kun. J. Dobužis ir dr. K. Pakštas. Federacijos delegacija Paryžiuje atidarė ten pastovią įstaigą ir dirbo, kol įsteigė Nepriklausomos Lietuvos atstovybę. Net Tarptautinėje Taikos konferencijoje Lietuvos delegacija buvo finansuojama ALRK

Iš ALRK federacijos 45-tojo kongreso, įvykusio 1980 m. spalio 17-18 d. Detroito. Iškilmingoje akademijoje kalbėjo dr. Adolfas Damašius; sėdi iš kairės: prel. Jonas Balkūnas, kun. Antanas Rubšys, Vytautas Kutkus, prof. Justinas Pikūnas, vysk. Vincentas Brizgys, Julie Mack, Juozas Laučka, Antanas Rudys, kun. (dabar vysk.) Paulius Baltakis, OFM.

Nuotr. Jono Urbono

federacijos.

1919 m. federacija įsteigė savo biurą New Yorke. Jo uždavinys buvo garsinti Lietuvos tautos vardą pasaulyje. Federacija pasivadino Romos katalikų vardu, kas turėjo istorinę prasmę. Mat lietuviškoje išeivijoje šio šimtmečio pradžioje pradėjo reikštis nepriklausomi nuo Romos religiniai sąjūdžiai. Atsirado lietuviškų tautinių parapijų. ALRK federacijos darbuotojai išlaikė savo vienybę su visuotine Bažnyčia. Tačiau iš to nereikėtų daryti išvados, kad federacija pasiliko šalia bendradarbiavimo su ta lietuviška visuomene, kuri buvo nuosaly bažnytinės veiklos. Tokio nusiteikimo žmonių Amerikos Lietuvių visuomenėje buvo apstu. Jų tarpe buvo labai apsišvietusių žmonių. Jų raštija čia buvo stipresnė negu katalikiška raštija.

Sugebėjimu bendradarbiauti su tais lietuvišiais, kurie nepriklausė, ALRKF ypač pasi-

Du būvę ALRK federacijos pirmininkai (iš kairės) ilgametis „Draugo“ redaktorius Leonardas Šimutis ir prel. Jonas Balkūnas.

Nuotr. V. Maželio

GATVĖMS – DIDVYRIŲ VARDAI

Vilniaus miesto tarybos nutarimu, kai kurioms Karoliniškių mikrorajono gatvėms suteikti laisvės gynėjų, žuvusių Sausio 13 dieną, vardai.

Dabar Žvaigždžių gatvė bus vadinama L. Asanavičiūtės, Žaičio – D. Gerbutavičiaus, Viesulo – R. Jankausko, Sudervės – V. Maciulevičiaus, Perkūno, – V. Druskio, Vairo – A. J. Povilaičio, Mėnulio – V. Vaitkaus vardais. Karoliniškių gatvės dalis nuo Sietyno gatvės iki Laisvės prospektą pavadinta A. P. Kavoliuko, o Karoliniškių gatvės dalis nuo Laisvės prospektą iki Mėnulio gatvės – I. Šimulionio vardais.

Šiuo nutarimu ten, kur gyvena laisvės gynėjai, bus atidengtos memorialinės lentos.

TRŪKSTA UGNIAGESIŲ

Panevėžio rajone sumažinti ugniagesių etatai. Dabar neretai gaisro gesinti važiuoja vienas budintis vairuotojas. O dega dažnai. Pernai ugniagesiai buvo kviešti 241 kartą, šiemet – jau daugiau kaip 30 kartų. Planuojama steigti savanoriškas ugniagesių komandas.

ALRKF kongrese, 1980 m. spalio viduryje vykusiamе Detroito, Jaunimo simpoziumo dalyviai. Iš kairės: Linas Mikulionis, Vytas Galinaitis, Vida Nakaitė ir Saulius Kuprys.

IKAITAI

AURELIJA M. BALAŠAITIENĖ

8

Audronė bijo klausyti apie Arūną Linkų, nes žino, kad jo likimas yra surištas su byla, kaip apie tai buvo užsiminta paskutiniame anoniminiame laiške. Ji nori Ričardui paaiškinti, kas ją labiausiai kankina ir gąsdina. Juk kaip tik dėl tos priežasties ji bėgo į vasarnamį, kad išvengtų liudijimo teisme ir tuo nepakenktų Arūnui. Ji tylėjo, tik klausiamai žiūrėjo į Ričardo malonias akis.

— Ar dar turite kokių klausimų, Audrone? Jus iš ligoninės išleis turbūt už kokios savaitės, o po to jūs laimėsite negrįšite į savo butą, nes federalinė agentūra jus globo, kad ir vėl kas nors panašaus neįvyktų. Jūsų šeiminkinė yra apie tai informuota ir ji jus netrukus aplankys. Ji jums labai rūpinasi.

Staiga pyptelėjo Ričardo telefonas. — Atsiprašau, — jis paėmė telefoną ir atsiliepė. — Ričardas kalba. O? Puiku! Kokia gera žinia! Ačiū.

— Gera žinia? — Audronė pakėlė galvą. — Ar jūs pažįstate tokį Arūną Linkų? — Tai mano sužadėtinis! — Spėjau... Man pavesta jums pranešti, kad jis jau yra Vašingtone su dar keliais buvusiais karo belaisviais. Pranešimą padarė Kongreso atstovas, matomai gavęs iš jūsų daug laiškų.

— Stebuklas... stebuklas... — Audronė sudejavo ir jos skruostais pradėjo riedėti džiaugsmo ašaros. — Ne, ne visai stebuklas. Jis sugrąžintas mainais už suimtuosius Sovietų Sąjungos piliečius, tuos pačius, kurie buvo jus pagrobę.

— Kada aš jį pamatysiu? — sušnibždėjo kūkčiodama Audronė.

— Netrukus, miela Audrone, bet ji dar turi apklausti federalinės įstaigos. Manoma, kad jis gali suteikti daug naudingos informacijos. Kantriai palaukite — gal už kokių trijų dienų.

Audronė pabunda, pasirąžo, paglostė savo sužeistą petį, bet jis jau nebeskauda. Paskutinis rytas ligoninėje, pro koridoriaus duris veržiasi pusryčių kvapai ir kažkas lėtai artinasi prie jos lovos. Ne, tai ne gydytojas ir ne slaugė. Ji užgniaužia kvapą ir mano, kad vėl sapnuoja, todėl užsimerkia akis ir nenori jų atverti, kad nedingtų tas nuostabus mirasas.

— Audrone, mano brangioji, numylėtoji Audrone...

Ne, tai ne sapnas, tik pasakiškai gražus pabudimas. Juk tai gyvas Arūnas, jau be kariškos uniformos, apsirengęs šviesia, pavasariška eilute! Jo rankoje kažkas sužvilga, kažkas spusteli Audronės pirštą. Ar tai žiedas? Už Arūno nugaros šypsoi patenkintas Ričardas ir maloni slaugė atsargiai atraiškia petį.

— Linkiu gero poilsio namie, — suvyniojusi raiščius,

ji Audronei paspaudžia ranką. — Jūs ne tik garsi, bet ir ištverminga bei drąsi...

— Ar tai ne nuostabu, kad pagaliau susitinka du tarptautinio garso sulaukę būvę įkaitai, laimėję likimo kovą, — nusijuokia Ričardas, tiesdamas rankas į abu jaunus žmones.

— Laimėjimas ne be jūsų pagalbos, Ričardai, — dėkingai spausdama jo ranką nusišypsuoja Audronė ir ištiesia į jį rankas, o pasilenkęs Arūnas apkabina jos kaklą ir lengvai pabučiuoja lūpas.

— Kada nors ir mudviejų anūka stebėsis ir didžiuliais, kad jų seneliai buvo tarptautinės reikšmės įkaitai, — pirštų galais glostydamas Audronės raustantį veidą, sušnibždėjo nusijuokęs Arūnas.

Po aštuoniolikos metų

Švėsdami savo sūnaus Algūčio penkioliktąjį gimtadienį ir Vytuko gimnazijos baigimą, Arūnas ir Audronė, palikę valgomajame triukšmaujančią ir užkandžiaujančią jaunimą, ant salonelio sofos susedė sriubčiojo gavinantį gėrimą ir stebėjo televizijos žinias. Jiedu krūptelėjo, išgirdę pranešimą: „Mūsų žinių agentūra praneša, kad vakar naktį San Quentino kalėjimo ligoninėje, po sunkios ir ilgios ligos pasimirė iki gyvos galvos pasmerk- tas kaletis išradėjas ir buvusios Sovietų Sąjungos šnipas,

Danutė Bindokienė

Ar reikia operos?

Artejan baldžio 20-21 d. savaitgaliui, norom nenorom pradedi jausti malonią įtampą, nekantrų laukimo jaudulį — juk netrukus pakils Morton aukštesniosios mokyklos auditorijos uždanga, nors tik laikinai rūtos šakele papuošta, ir turėsime progą dar kartą pasigėrėti „Jūratės ir Kastyčio“ operos spektakliais. Ši K. V. Banaičio opera Čikagoje — ne naujiena, pirmą kartą statyta 1972 metais. Joje pagrindinę Kastyčio rolę tuomet dainavo Stasys Baras, Jūratės — Dana Stankaitytė, o Kastyčio motinos, kaip ir šį kartą, partiją atliko Aldona Stempužienė. Tai anuometinės lietuvių operos žvaigždės, kartu su Jonu Vaznėliu, Algirdu Braziu ir kitais, visiems pažįstamais, gerbiama ir scenoje laukiamais. O ir dirigentai, kurių rankose magiškoji lazdelė pripildė salę bei klausytojų širdis neužmirštamais garsais, giliai įspausti mūsų atmintyje; ir režisieriai, ir baleto šokėjai... Vis dėlto didžiausias vaidmuo teko operos chorui, iš gan eilinių dainos mėgėjų išaugintam, suformuotam, galinčiam daugeliu atvejų lygintis net su profesionalais.

Čikagos lietuvių opera pirmą

kartą spektakliui padovanojo 1957 m. Tai buvo Verdi „Rigo-

letto“ — nepaprasta mums šventė ir pasididžiavimas: turime operą lietuvių kalba, su lietuvišiais solistais, lietuvišku chorui! Entuziazmo pagauta, publika buvo atlaidi vienam kitam mėgėjiškumui, nestat nepakęstą pagrindinės esmės: įstengti savo kalbą pastatyti operą jau visiems atrodė pati kultūros viršūnė. Ir taip kasmet: Verdi, Bizet, Puccini, Gounod, Donizetti, Orffo, Ponchielli ir kt. I tarpus viena kita mūsų kompozitorių — Gaidelio, Kar- navičiaus, Banaičio, Marijo- šiaus, Kačinskio... Jos ypat buvo artimos lietuviškos publikos širdžiai bei dvasiai. Prie savo operos spektaklių ilginiui taip pripratome, kad be jų neįsivaizdavome veiklos metų. Iš tikrųjų, galbūt per daug pripratome, nes kai kas pradėjo jų ir nevertinti.

Kas žino, kiek iš viso žiūrovų stebėjo ir klausėsi Čikagos lietuvių operos kolektyvo spektaklių — tik apytikriai galima publika suskaičiuoti. Laikas keitė solistus, dirigentus, režisierius ir choristus. Ne visuomet jau buvo galima su saviškiais išsiversti, reikėjo „skolintis“ svetimų pajėgų, kad ši vertybė neišnyktų iš lietuviškojo gyvenimo. Pradėjo pasigirsti kritikos balsai, jog išlaikyti savo operą yra per didelė prabanga. Ar ne tie patys balsai ir šiandien gieda tą patią

ariją: nereikia mums savo dienraščio, laikas uždaryti lit. mokyklas, atgvenę fondai, neverta ruošti tautinių šokių ar dainų švenčių...

Laimė, kad tas būrys pasi- šventėlių neužsikrėtė pesimizmo nuotaikomis, nors, be abejo, nebuvo lengva joms atsispirti, juo labiau, kad priekaištai ir siūlymai paskutinį kartą už- versiti gaidų sasiuvinus, po juodu dangėju Jaunimo centre paslėpti pianino klavišus ir užrakinti repetitijų kambari, vis nesiliauja. Ar mums reikia savos operos, kai kone visi solis- tai, dalis choro, orkestras ir daug pagalbinio personalo „im- portuojama“ iš Lietuvos? Juk tas kainuoja didelius pinigus ir reikalauja milžiniškų pastangų. Visa tai dažniausiai vienkartiniam spektakliui, kuris gal nesutrauks publikos ir paliks didžiausią skolos našta rengė- jais... Ar mums reikia savos operos, kai choras nebeapsipildo naujais nariais, o kai kurie balsai jame jau girgžda kaip ne- tepti varteliai... Ar mums reikia savos operos, kai pinigais, išleis- tais naujam spektakliui išvesti į sceną, būtų galima paremti vargstančius Lietuvoje...

Atsakymas į visus klausimus: taip!

Mums dar būtinai reikia ir operos, ir dienraščio, ir lietuviškų mokyklų, ir tautinių šokių ar dainų švenčių! Juk iš esmės niekas nepasikeitė — esame gyvi, mūsų dar pakankamai daug. Nejaugi tepajė- giame susidėti rankas ant krū- tinės, išprausti tarp pirštų leliją ir laukti išnykimo? Baisiai pripratome aimanuoti ir prie- kaistauti tiems, kurie atsisako pasiduoti pesimizmui, o šiuo metu kaip tik reikia daugiau pasiryžimo, veiklos, optimizmo. „Numirti visada suspėsime“, — kadaise rašė buvęs „Draugo“ redaktorius Aloyzas Baronas. Lietuvių tautą nesudaro išti- žėliai ir lepūneliai, kitaip ji jau seniai būtų išnykusi. Kol mes save vadiname lietuvišiais, neat- sisakykime lietuviškų sąvabių. Antra vertus, dabar mūsų ope- ros spektakliuose vėl dalyvauja tik lietuviškos pajėgos. Koks skirtumas — ar jos vietinės, ar iš Lietuvos. Jie ir mes esame tos pačios tautos vaikai.

Nėra jokios abejonės, kad visi, kurie susirinkę į Morton salę šį savaitgalį, patys supras, kodėl mums dar būtinai reikia lietu- viškos operos. O reikia dėl to, kad esame stiprios valios, kultū- ringa ir gajai tauta. Įrodykime tai sau ir kitiems, dalyvaudami „Jūratės ir Kastyčio“ spektak- liuose.

inžinierius Nikita Kovalskis. Prieš beveik dvi dešimtis metų ilgai nusitęsusi, sensacinga šnipinėjimo byla išaiš- kino Sovietų Sąjungos šnipų tinklą, bet dabar, Sąjungai subyrėjus, atrodo, kad toji problema nebėra aktuali. Įdomu pastebėti, kad herojišką vaidmenį teismo metu suvaidino jauna inžinierė Audronė Daugirdas, Kovalskio suėmimo dieną su juo kelias valandas dirbusi slapto tyrimų laboratorijoje ir davusi lemtingus parodymus teisme. Taip pat patyrėme, kad Audronė yra išteikėjusi už Vietnamo karo veterano, buvusio karo belaisvio, dabar komercinės oro linijos piloto Arūno Linkaus. Jie- du užaugino du sūnus, Arūnas tebeskaidro, o Audronė grįžo į mokslinių tyrimų darbą.

Audronė ir Arūnas stipriai apsikabino ir giliai atsiduso.

— Kaip nuostabu, kad subyrėjo Sovietų Sąjunga ir Lietuva džiaugiasi atgauta nepriklausomybe, o mudu, laimingai išgyvenę gilių sukrėtimų košmarą, sukūrėme laimingą šeimą, užauginome du puikius sūnelius, tęsiame savo profesinį darbą ir planuojame aplankyti jau išsilavinusią Lietuvą. Ar nevertėjo manęs laukti, brangioji Audrone? Juk tai buvo beveik beviltsko laukimo dienos. — su plačia šypsena paklausė Arūnas, spausdamas Audronės rankas ir glausdamas jos auksa- plaukę galvą prie krūtinės.

— Tu mano atsakymą puikiai žinai, šelmi, ir vis dar reikalauji, kad kartočiau, ir kartočiau, ir kartočiau...

(Pabaiga)

Jurgis Jurgutis (kairėje), Brownstown Fordo fabriko direktorius su Phil Benson, Jr. Ford Automotive Worldwide prez., atvykusių į fabriką suteikti aukščiausią žymenį fabrikui.

JURGIO JURGUČIO JUBILIEJUS

Š.m. kovo 23 d. Detroito buvo paminėtas aktyvaus Lietuvos Bendruomenės veikėjo Jurgio Jurgutis 60-ties metų jubiliejus. Jurgis Jurgutis gimė 1936 metais Varniuose, mokytojo šeimoje. Į mokyklą Jurgis pradėjo eiti Anykščiuose, kur jo tėvas buvo mokyklos vedėjas. Ten jis praleido metus laiko. Nors pradėjo daugelis metų, širdyje išliko nuostabus Anykščių Silelis ir Lietuvos pasididžiavimas — Puntukas. Po metų tėvas vėl buvo perkeltas; šį kartą mokyklos vedėjas — Rokiškį; čia šeima ir užklupo karas.

Karo pabaigai artėjant, 1944 metų pavasarį šeima atsikėlė Žemaitijoje, o grėsmingai fronto linijai artėjant prie Plungės, pasitraukė į vokiečių pusę. Vokiečių okupuotoje Klaipėdoje teko patirti nemažai komplikacijų, kol tėvui pavyko gauti leidimą vykti į Zalcburgą, kuriam buvo pažadėtas darbas. Zalcburge darbo nebuvo, bet po kiek laiko pavyko rasti darbą Regensburge, nedideliame miestelyje ant Dunojaus kranto. Vokietijoje, artėjant frontui, dažnė bombardavimai. Tėvui tekdavo dirbti po 20 valandų per dieną fabrike ir valant subombarduotus griuvėsius. Su miestelio valdžia tėvui sugyventi nepavyko ir visa šeima buvo numatyta išsiųsti į koncentracijos stovyklą. Pažįstamas vokiečių padėjo šeimai išsigelbėti ir gauti tėvui egiulio pavaduotojo darbą Čekoslovakijos miškuose, prie pat Bavarijos sienos. Ten šeima ir sulaukė karo pabaigos.

Paskutinėmis karo dienomis Jurgutis pėrėjo Bavarijos sieną, kur jau stovėjo jungtinės amerikiečių ir anglų pajėgos. Jurgutis paskirti į pabėgėlių stovyklą Regensburge. 1946 m. Sovietų Sąjunga pareikalavo sąjungininkų grąžinti visus jų piliečius, įskaitant ir okupuotų teritorijų gyventojus. Pabėgėlių stovyklose prasidėjo agitacija ir materialinis skatinimas vykti į Sovietų Sąjungą. Tėvas agitacijai nepasidavė ir visa šeima keletą kartų turėjo kilnotis iš vienos stovyklos į kitą. Praėjus keletui metų pradėjo duoti leidimus išvykti į Australiją, Kanadą ir JAV. Tėvas susisiekė su savo dėde, gyvenusiu Detroito, ir BALFo pagalba gavo leidimą išvykti į JAV.

1949 m. birželio mėn. visa šeima „General Houser“ laivu atplaukė į New Yorką, iš ten traukiniu į Detroitą. Pradžioje apsisistodė namuose; tėvas gavo darbą automobilių dalių gamyloje, o neužilgo abu su motina gavo darbus General Motors įmonėje.

Jurgis pradėjo eiti į mokyklą Detroito ir 1954 m. baigė McKenzie High School. Tais metais įstojo į Wayne State universitetą Detroito. Vos pradėjus mokslus užklupo Korėjos

karas ir 1955 m. Jurgis buvo paimtas į amerikiečių kariuomenę. Apmokymus teko atlikti Colorado Springs, tankų divizijoje. Laimingo atsistatymo deka, keturi žmonės iš 1500 kareivių pulko buvo paskirti vykti į Korėją, o į Havajus. Tų keturių kareivių tarpe buvo ir Jurgis. Havajuose Jurgis buvo paskirtas į 25-tą pestininkų diviziją ir „sunkiai“ išstarnavo dvejus metus. Tuo tarpu pulkas, kuriame Jurgis atliko apmokymus, pateko Korėjoje į pačią fronto ugnį ir buvo beveik visiškai sunaikintas žiauriuose kovose su Šiaurės Korėjos ir kiniečių pajėgomis. 1957 m., pasibaigus Korėjos karui, Jurgis grįžo į Detroitą ir tęsė mokslus universitete.

1959 m. vasaros gale Jurgis vedė Danguolę Šepuitę ir sulaukė trijų vaikų — dviejų sūnų ir dukros.

Besimokydamas universitete Jurgis pradėjo dirbti Spartan Design korporacijoje, o 1961 metais Ford Motor kompanijoje, Engineering and Advanced Manufacturing skyriu. Dirbdamas tęsė mokslus, kol baigė universitetą verslo administravimo magistro laipsniu. Darbas Forde pasirodė įdomus ir įtraukė Jurgį į automobilių dizaino ir gamybos pasaulį. Fordo korporacijos reikalavimai buvo dideli, keletą metų teko dirbti Londone, Anglijoje, kur buvo persikėlęs su žmona ir vaikais. Taip pat teko dirbti Vokietijoje, Belgijoje, Prancūzijoje, Italijoje. Fordo korporacija plėtėsi ir augo, o kartu su ja augo ir didėjo Jurgio pareigos ir atsakomybė. Jurgis buvo paskirtas vadovauti naujų projektų ir kontraktų sudarymui. Ilga laiką teko dirbti ne tik Europoje, bet Brazilijoje, Meksikoje ir Japonijoje, vadovaujant naujų Fordo gamyklų statyboms ir organizuojant Fordo korporacijos aptarnavimo įstaigas. Dirbdamas organizacinį darbą Jurgis pasižymėjo greita orientacija, preciziškais sprendimais ir pelnė vis didesnį Fordo korporacijos vadovų pasitikėjimą. 1990 metais jam buvo patikėtos vienos iš Fordo korporacijos gamyklų direktoriaus pareigos, vadovaujant daugiau nei 1,300 žmonių. Jurgis tapo vieninteliu lietuviu turėjusiu vadovaujamąs pareigas antroje dydžio korporacijoje pasaulyje. Gamyklos metinė apyvarta siekė 4-rius milijardus dolerių ir dalimis aprūpino daugiau 7,000-tių Fordo dealerių tinklą praktiškai apglėbusi visą žemės rutulį. Darbe Jurgis įgijo ypatingą žmonių pagarbą ir pasitikėjimą, buvo labai mėgiamas korporacijos vadovų ir darbininkų. Vienas Jurgio žymesnių nuopelnų buvo tai, kad jo vadovaujama gamykla buvo apdovanota labai garbingu Fordo korporacijos kokybės ženklu Q1. Laimėti šį

DAINAVOS KAINA IR VERTĖ

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Rankose turiu Michigan valstijos vaikų stovyklą „Žinyną“, išleistą 1996 metais Lansinge. Tai septyniadesimt puslapių leidinys, kuriame duodami stovyklų pavadinimai, jų savininkai, adresai, stovyklautojų užsiėmimai, amžius, stovyklų talpa ir kaina.

Iš viso išvardinta 370 stovyklų, kurias tikrina ir kurioms leidimus išduoda Michigan valstijos Socialinių patarnavimų skyrius. Stovyklų sąrašas randama „Camp Dainava“ ir „Rakas“. Daugeliui lietuvių žinoma Dainava yra prie Manchester miesto, Washtenaw apskrityje. Nurodyta Dainavos talpa — 150 vietų; kaina — \$125 stovyklavimo laikui, kuris paprastai yra dvi savaitės. Tarp galimų užsiėmimų minima maudymasis, rankdarbiai, sportas, muzika, gamtos pažinimas, vaidyba ir religinis auklėjimas. Čikagos skautų pamiltą Rako stovyklą yra prie Custer miesto, Mason apskrityje. Jos talpa — 500 vietų; kaina — \$120 stovyklavimo laikui. Rake užsiėmimai panašūs į Dainavos, bet nepažymėta religinis auklėjimas, o priedo turima jodinėjimo arkliais. Tai joks užmetimas Rakui, o tik reportuojas, kas „Žinyne“ paduota.

Su įdomumu ieškojau kitų tautinių ar etninių stovyklų. apdovanojimą kovoja dešimtys Fordo gamyklų ir šimtai Fordo dalis gaminančių kompanijų. Dirbdamas vienu iš Fordo vadovų, Jurgis nepamiršo ir tėvynainių. Vien per keletą paskutinių metų korporacijoje Jurgis tarpininkavo įdarbinant ir puikiai apmokamus darbus Forde 11 jaunų lietuvių, tame tarpe ir naujųjų imigrantų iš Lietuvos. 1995 metų pradžioje Jurgis pasitraukė iš Fordo kompanijos į pensiją, bet aktyvios veiklos neapleido ir šiuo metu, laisvu nuo poilsio laiku, dirba Compass Group Ltd. konsultacinėje firmoje Interim Executive pareigose, konsultuodamas įvairias korporacijas verslo klausimais.

Jurgis aktyviai dalyvauja Lietuviškosios bendruomenės veikloje, jau eilę metų būdamas Detroito Lietuvių Bendruomenės valdyboje, taip pat ilgus metus Dievo Apvaizdos parapijos komiteto nariu ir pirminku, bei vienu iš parapijos statuto sudarytojų. Jurgis yra buvęs ir Detroito liutnantinės mokyklos tėvų komiteto nariu ir „Baltijos“ tunto tuntininku. 1985-ais metais Jurgio iniciatyva buvo pradėta ir tapo labai populiari Kūčių vakarienių skautiška šeimai tradicija. Ketverius metus iš eilės Jurgis buvo renkamas Akademikų Skautų pirminku ir Lietuvių Studentų s-gos skyriaus pirminku.

Neatsilikia Jurgis ir Amerikos politinėje veikloje. Aktyvus respublikonų partijos narys, būdamas vienu iš Fordo fabriko direktorių, nemažai nuveikė mokslo ir sveikatos programų tobulinime pramonėje. Už aktyvią politinę veiklą Jurgis buvo asmeniškai pažymėtas Respublikonų Nacionalinio komiteto apdovanojimais, taip pat buvusio Respublikonų prezidentų ir senatorių padėkomis.

Be viso to, Jurgis yra įsijungęs ir į amerikietiško visuomeninio organizacijos veiklą: Michigan Torch Drive, United Way, buvo renkamas Pennington Center for Blind Children direktorių tarybos nariu. Keletą metų Jurgis vadovavo Ford Community Relations Committee ir buvo išrinktas Michigan Chamber of Commerce Executive Committee nariu, taip pat Wayne State University plėtimo fondo ir

Radau bent keturias: dvi žydų kilmės jaunimui — Agudah Midwest ir Gan Israel; vieną latvių ir vieną lenkų kilmės vaikams. Latvių stovyklą yra prie Three Rivers, St. Joseph apskrityje, turi 350 vietų; kaina — \$256 stovyklavimo laikui. Lenkų stovyklą randasi prie Deckersville miestelio, Sanilac apskrityje. Talpa — 80 vietų; kaina — \$195 savaitėi. Bendrai paėmus, stovyklų savininkais yra bažnytinės/religinės bendruomenės, labdaros organizacijos, mokyklos, įskaitant ir porą universitetų. Savininkais gali būti ir privačios, pelno siekiančios grupuotės, bet iš stovyklų ar savininkų pavadinimo sunku tikrai atspėti, nors, esant žemai stovyklavimo kainai, beveik garantuota, kad savininkas nėra pelnigaudis.

Pastebėjau didelius skirtumus stovyklavimo kainose. Yra grupė stovyklų, kur stovyklavimas yra veltui. Šios stovyklos yra išlaikomos karitatyvinių organizacijų, kurios savo lėšas gauna iš visuomenės, labdaros šaltinių, taip, kad patiemis stovyklautojams mokėti nereikia. Tokių stovyklų gal keiliolika. Antroji grupė stovyklų yra dosniai remiamos ar religinių bendruomenių, ar mokyklų, tačiau iš stovyklautojų ima nominalinį mokestį, nuo \$30 iki maždaug \$75 savaitėi. Likusioji stovyklų grupė, daugiau ar mažiau, turi verstis iš stovyklautojų mokestio, kuris svyruoja tarp \$80 ir \$550 savaitėi. „Brangiausia“ stovyklavimo savaitė, pagal „Žinyną“,

mokslo komitetų nariu.

Jurgio žmona, Danguolė Jurgutienė yra žymi lietuvių išėvijos dailininkė, pasižyminti originaliu tapybos stiliumi. Danguolė reguliariai dalyvauja meno parodose JAV ir Kanadoje, taip pat yra dalyvavusi parodose Vakarų Europoje. Jos darbus galima rasti meno galerijose Michigane, Čikagoje, New Yorke, Vašingtone, Torontose, netgi privačiose kolekcijose Japonijoje.

Duktė Asta yra baigusi University of Michigan, Marketing ir dirba Hewlett Packard firmoje. Sūnus Paulius turi biochemijos laipsnį taip pat įgytą University of Michigan ir dirba Advanced Chemistry Development, Inc., firmoje, esančioje Torontose, Kanadoje.

Kartu su jubilatu džiaugiamės jo pasiektais laimėjimais ir linkime energijos visuomeninio darbo, lietuviškoje veikloje, bei laimės šeimyniniame gyvenime.

G.M.

yra Narrin skautų stovykla, kurios kaina pažymėta \$95,275 savaitėi. Tai aišku, yra korektūros klaida. Kita korektūros klaida įsimašė YMCA stovyklos, Barry apskrityje, kainoje — \$9,190 savaitėi!

Yra visa eilė specializuotų, sezoninių stovyklų, kur vaikai išbūna keletą savaitių. Tokių kainos svyruoja nuo \$1,200 iki \$3,500. Taip pat yra grupelė stovyklų, kur vaikai stovyklauja daugiau negu savaitę, bet ne visą sezoną. Pastarųjų kainos svyruoja tarp \$120 ir \$945. Prie jų priskirtinos Dainavos ir Rako stovyklos. Peršasi išvada, kad tiek Dainavos, tiek Rako stovyklų kainos yra vienos žemiausių, palyginti su kitomis stovyklomis. Šios abi lietuvių jaunimo stovyklos yra remiamos, tiek jose stovyklaujančių organizacijų, tiek ir pačios lietuvių visuomenės. Kaina — prieinama, o vertė nepamatuojama, bet ilgainiui išryškėja.

Vasaros stovyklų sezonas pamažu artėja. Norintieji savo vaikus ir jaunimą užregistruoti stovyklavimui turi iš anksto informuotis pas stovyklos rengėjus. Informacija apie lietuviškas jaunimo stovyklas galima rasti, stebint aprašymus šiame dienraštyje. Norintieji nemokamai gauti minėtą „Žinyną“ („Michigan Children's Camp Directory“), gali rašti kreiptis į Department of Social Services, 235 S. Grand Ave., Suite 1211, Lansing, MI 48909 arba telefonu — 517-373-8383.

BALTIJOS ŠALYSE MAŽEJA GYVENTOJŲ

Kaip praneša Lietuvos Statistikos departamentas, sausio 1 d. Lietuvoje gyveno 3.71 mln. žmonių, Latvijoje — 2.5 mln., o Estijoje — 1.48 mln. žmonių.

Per praėjusius metus Lietuvoje gimė 41,180 kūdikių, Latvijoje — 13,519. Per tą patį laikotarpį daugiausia žmonių — 45,306 — mirė Lietuvoje, 40,080 mirė Latvijoje ir 21,079 Estijoje. Natūralus gyventojų prieaugis sumažėjo visose trijose šalyse — Lietuvoje (-4,126), Latvijoje (-18,610), Estijoje (-7,540). Praėjusiais metais daugiausia gyventojų atvyko į Latviją — 2,799. Lietuvoje apsigyveno 2,020, o Estijoje — 1,374 žmonės. Išvyko taip pat daugiausia iš Latvijos — 13,346 žmonės, iš Estijos išvyko 10,746, o iš Lietuvos — tik 3,773 žmonės.

VEIKLŲ PENSININKAI

Gausiai susirinkę į seniūnijos salę Šiaulių rajono Meškučių žemės ūkio bendrovės pensininkai išsirinco savo tarybą, kuri gins jų interesus. Bendrovės teritorijoje gyvena du šimtai pensininkų, jie turi 61.7 proc. pajų, kurių vertė — 350,500 litų. Dauguma pensininkų dar dirba.

CLASSIFIED GUIDE

REAL ESTATE

BALYS BUDRAITIS
Broker-Associate
Patamauja įvairių nuosavybių pirkimui bei pardavimui, mieste ir priemiestiuose. Suinteresuoti skambinkite:
BUDRAITIS
Bus. 312-585-6100 Page 312-308-0307
Fax. 312-585-3987

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA
RE/MAX REALTORS
(312) 586-5959
(708) 425-7161

RIMAS L. STANKUS

- Perkant ar parduodant
- Greitas ir sąžiningas patarimas
- MLS kompiuteris FAX pagalba
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Apartamentus ir žemę
- Pensininkams nuolaida

HELP WANTED

PART-TIME TELLER
Experience preferred, but not required. Salary commensurate with experience. Bilingual English/Lithuanian required. Hours: Thurs. 9:00 - 5:00, Fri. 9:00 - 5:00, & Sat. 9:00 - 1:30. For an appointment of additional information contact Lela Gajdos or Grace Brigidote at (708) 598-9400. Midland Federal Savings & Loan, 4040 S. Archer Ave., Chicago, IL 60632.

Ieškomi darbininkai sodinti daržoves, nuimti derlių rankomis. Platus informacijai skambinkite Rūta, tel. 312-769-5790.

MISCELLANEOUS

ELEKTROS ĮVEDIMAI — PATAISYMAI
Turiu Chicago miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
312-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Auksė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3200% West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(312) 581-8654

J & S CONSTRUCTION
„Shingle“ stogai ir visų rūšių apkalimai (siding): medžio, aluminiumo ir kt. Turiu darbo draudimą. R. Jankauskas, tel. 708-969-2658.

TAISOME
SKALBIMO IR DŽIOVINIMO MAŠINAS, ŠALDYTUUVUS, ŠILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VENTILUOJUS.
H. Deckys
Tel. 312-585-6624

DAINŲ ŠVENTĖS VAIZDAJUOSTĖ

Prisiminkite praeitos vasaros Dainų šventę! Alvido Buklio nufilmuotoje ir Vidos Kuprytės suredaguotoje aukščios kokybės VHS juostoje.

Kaina tik \$25

Čekius siųsti:
Lithuanian R. Catholic Federation of America
4545 W 63 Street
Chicago IL 60629

VIENA KNYGA — VIENAS DOLERIS ŠIAS KNYGAS GALIMA GAUTI DRAUGE

- BOLŠEVIKŲ NUŽUDYTI ŠAULIAI.** J. Prunskis. 150 psl. Už SPYGLIUOTŲ VIELŲ. Atsiminimai iš koncentracijos stovyklų. A. Gėrydas.
AIDAS TARP DANGORAIZIŲ. Romanas. O. Nendrė. 365 psl.
ANTANAS KUČINGIS. Biografija-atsiminimai. Ona Narbutienė. 169 psl.
VIENIŠI PASAULIAI. Romanas. Alė Rūta. 265 psl.
LIETUVA IR VILNIUS PAVERGĖJŲ SŪKURIUOSE. Jonas Miškinis. 144 psl.
LAIDOJIMO APEIGOS. Kun. V. Zakaras. 55 psl.
MOTINA GAILESTINGOJI. Kun. dr. J. Prunskis. 119 psl.
ANGLŲ NOVELĖ. Anglų raš. novelių antologija. Sudarė. Pov. Gaučys. 459 psl.
LIETUVIŠKOS PASAKOS. Dr. J. Balys. 230 psl.
DAIKTAI KASDINIŲ. Eilėraščiai. Al. Baronas. 71 psl.
NAUJASIS GYVENIMAS. Dante Alighieri. Vertė Alf. Tyruolis. 95 psl.
PRIEŠAI. Raštų rinkinys. F. Neveravičius. 168 psl.
MEILĖ DVIDEŠIMTAME AMŽIUI. P. Maldėikis. 273 psl.
TILTAS PER NERĮ. Novelė. V. Marcinkonytė. 133 psl.
SPAUDOS BARUOSE. Atsiminimai. J. Kapackinskas. 216 psl.
OŠIANČIOS PUŠYS. Novelės H. Mošinskienė. 177 psl.
PRISIKĖLIMO ŽMONĖS. Straipsnių rinkinys. Kazimieras Barauskas. 223 psl.
NEIŠKIRIAMAI TRYS NEŽINOMIEJI. Vysk. Vincentas Brizgys. 264 psl.

Pastaba. Užsakant knygas paštu, pinigų nesiųsti. Su knygomis gausite sąskaitą, kurioje bus pažymėta pasiuntimo išlaidos. Illinois gyv. pridėdama State sale tax 8.75% nuo knygos kainos.

TRANSPAK

Siuntiniai į Lietuvą laivu su pristatymu į namus.

Pinigai pervedami doleriais.

Sutvarkomi palikimai.

Skubiems siuntiniams AIR CARGO.

Komercinės siuntos pagal susitarimą.

Dokumentus, įgaliojimus notarizuojame veltui.

MAISTO SIUNTINIAI.

Du patys populiariausi - už \$39.- ir \$98.-

- \$39.-** kava tirpi, kava malta, vitaminizuota arbata (tirpi), kakava tirpi, vaisių koncentratas, sausainiai, aliejus, mėsos konservai, aspirinas, multivitaminai.
\$98.- dešra (rūkyta), mėsos konservai, šprotai, vaisių koncentratas, margarinas, aliejus, sūris, sausainiai, vitaminizuota arbata (tirpi), kakava tirpi, kava malta, kakava, cukrus, kruopos (ryžiai), makaronai, razinos, majonezas, riešutai (išlukštentai), konservuoti žirneliai, konservuoti agurkai, šokoladas, aspirinas, multivitaminai. 55 svarai arba 25 kg.

Siųskite per seniausią siuntinių į Lietuvą įstaigą.

TRANSPAK, 2638 W. 69th St.
Chicago, IL 60629 Tel. 312-436-7772

ŽEMAITIJOS ŠVIESA

Idomi kultūrininko dalia: kitus kultūrini ir pačiam kasdien kultūrintis. Metai atneša patirtį, o juodi — balti klavišai vislab slepia daug galimybių: kuri melodija, o, rodos, kad kalbėsio su žmogumi, renki akordus, o, rodos, kad prie tavęs vis glaudžiasi geri bičiuliai, pažįstami, giminės. Stebuklingas tas fortepijono klaviatūros pasaulis. Čia susieina viskas: jausmai, mintys, valia, geles, daiktai, gimtasis kaimas.

Galbūt taip pamąsto Jonas Vaišvila, kai prisėda ir ilgai, ilgai improvizuoja, žaisdamas melodijomis, tonacijomis. Netikėtai prasibrauna nauja melodija, ją reikia prisiminti arba tuojau pat užrašyti. Gaidų sąsiuvinis čia pat, po ranka. Tokia jau muzikanto dalia — kurti ir kurti. Muzikantas — taip trumpiausiu žodžiu galima būtų apibūdinti šį guvų žemaitį, dabar besidarbuojantį Židikuose. Ten, kur vaikščioti Satrijos Raganos, ten, kur vėjai nuo kūršių atpučia vėją ir lietu, ten, kur augta ir būta, kur kiekvienas gimtosios tarmės žodis suskamba gyvai — tai vaikystė mena, tai senolių atmintį sužadina, tai tėvų gyvenimus prikelia.

Jonas — pašnekus žmogus, mėgstantis pironizuoti ir save, ir kitus, gebantis miniatiūrą parašyti, o melodijų savų šimtais užrašyti. Jonas — tipiškas žemaitis, jį seniai pažįstu, tiesa, neužsirdaręs, bet užsispyrimo pilnas, darbštumo nestokojantis, su žmona Irena gerai sutariantis, tris atžalas auginantis — du sūnus ir dukrą. Jonas — literatūros žinovas, didelis klasiškos muzikos gerbėjas, apskritai — tikras žemaitių žemės vaikas, niekur iš jos neišvykęs, nors teko padirbėti Skaudvilėje, Šilalėje, Ventoje. O dabar, regis, jam nutupė Židikuose. Ramia, jaukiame, gražiame Šiaurės Lietuvos miestelyje. Iki gimtųjų vietų — ranka paduoti...

Tegul pats Jonas Vaišvila prisimena, papasakoja, pasamprotuoja, juo labiau, kad jis žodžio niekuomet kišenėje neieško, o minčių srautas veržiasi, kaip toji Venta ar Varduva prie kurios, augo, gimė, dirbo ir dabar gyvena.

„1947 m. kovo 29 d. mamai einant į Ukrainus iš Kukių kaimo, ties kryžkele, likus pusei kilometro iki dėdės Stasio namų, pasibeldžiau po mamos širdim, norėdamas, matyt, jau išvysti šį pasaulį... Nuo pirmų dienų mane supo muzikos garsai. Mat, name už sienos gyveno A. Petrausko šeima, kurios kapela kviesdavo šeštadieniais jaunimą šokti, linksintis, dainuoti. Anot mamos, dažną vakarą užmigdavau, užliūliuotas bandonijos „lopšinės“. Tad muzika norint nenorint jaugo manėje. Tikrai pabaigęs Ukrainų aštuonmetę mokyklą, įstojau į Klaipėdos muzikos technikumą, į chorinio dirigavimo skyrių. Stojau

mųjų egzaminų komisiją prajuokinau, paklaustas, kokios specialybės norėčiau mokytis, atsakęs, kad labai noriu mokytis muzikos. Vėliau mokiausi Klaipėdos Muzikos fakultetuose, prieš tai pasimokęs ir Lietuvos valstybinėje konservatorijoje”.

Yra kultūros darbuotojų, kurie keičia darbus, pareigas, netgi profesiją, ieško pelningesnių vietų, tačiau Jonas (jį taip vadinu vardu, nes esame geri kolegos, seni pažįstami) nesiblaškę, nuo muzikos nenutolo. Sunku būtų išvardinti vokališnius ansamblius ir choras, estradiniuosius vienetus ar kaimo kapelas, kurioms jis vadovavo, pelnę ne vieną laurų vainiką, buvo visuomet populiarius. Jis labai užsispyręs, darbštus ir svarbiausia, pašėlusiai gabus. Kad groja daugeliu instrumentu, tai ne viską pasako. Kad pats yra parašęs ne vieną muzikos kūrinių, taip pat, rodos, nieko ypatingo nesama. Ne vienas pasako, jeigu J. Vaišvila emėsi darbo, jis jį tikrai padarys, mat, jis nesiima to, ko nemoka ir negali. Visus nustebinio ir nudžiuginio autorinių dainų kasetė „Janina ir Jonas. Atminties lašai”. Skambios, melodingos dainos jau dainuojamos ne tik Židikuose, Mažeikiuose, bet plinta po žemaitių žemę. Tokia jau gerų dainų dalis — jos turi skambėti.

Garsusis muzikantas tęsia pasakojimą toliau: „Ypač mėgstama mūsų šeimoje knyga, laikraštis, kino filmai, koncertai — darbinis tėvelis buvo linksmas, be pykčio žmogus, turėjo gerą muzikinę klausą, gražų balsą. Mama mus išaukino nuo visus aštuonis vaikus labai pareigingus, rūpestingus. Mama taip pat dainininkė — mėgėja. Mano senelis iš mamos pusės buvo garsus Tirkšlių, Žemalės parapijų giedotojas. Tesdami savo tėvų tradicijas, ir dabar su žmona Irena neretai uždainuojame ne tik tai namuose, bet ir scenoje, apžiūroje, vakaronėje. Kai reikia, epizodiškai pavadinu ir Židikų kultūros namų dramų ratelį. O šoku tikrai giminių šventėse. Nors keliauti mėgstu, bet daugiausia po savo kraštą. Pasaulio šalių nelankiau. Pameškerioju, pavėžiuju, paapyniauju, pagybauju. O, žiūrėk, ir vidunaktį pabundi su mintimis, idėjomis, melodijomis. Sėdu prie stalo ir gimsta vaizdelis, apsakymėlis, eilėraštis ir, savaime suprantama, dainos melodija”.

Jonas — talentingas improvizatorius. Sėda, būdavo Šilalės kultūros namuose prie naujo fortepijono, ir nejučiomis prabėga valanda, kita, trečia. Čia pinasi liaudies dainos, pasigirsta Europos klasikų melodijos, įsipina estradinis ar džiažinis ritmas, ir vėl liaudies daina įsibanguoja, išsiskleidžia visais savo grožiais. Ir taip kone kas-

„Palangos Juze”, vysk. Motiejus Valančiaus gražiai aprašytasis siuvelas, kviečia lankytojus užsukti į vysk. Valančiaus tėvėnę.

Nuotr. V. Šalčiūno

dien. Tai sielos atgaiva, tai pirštų pramankšta, tai techninių galių įrodymas. Prie jo prisėda vienas kitas klausytojas, ateina dūduros ar smuikininkas ir prasideda improvizacijos. Melodija, matyt, atplaukia iš pasamones, galbūt iš tėvo ir mamos melodijų krautės, o galbūt iš „apsiskaitymo”. Jonui Beethovenas, Lisztas ar Čiurlionis — savo žemė, savas pasaulis. Anot jo, repetitijos brandina ir grojantį, ir jam vadovaujantį, koncertas išblaško, išvargina. Mėgėjiškoji kūryba tai ypatingas kraštas, pažymėtas ir kūrybingumu, ir dvasios įtampa, ir kasdieniu darbu, ir atokvėptimi, po kurios pasaulis pasikeičia, negandos pasitraukia į šalį, nes muzikos, poezijos garsai dar ilgai ilgai tūno žmoguje, neleidžiami įsiveržti triukšmui, pykčiui, melui...

J. Vaišvila negali nurimti nepapasakojęs, nepasakymas savos nuomonės, neprisiminęs savo buvusių destytojų. Dainų švenčių dirigentų, kompozitorių. Trumpai tariant, tu, kurie lydėję ir tebedy meniniam gyvenime. Taip ir susilydo patirtis, išmintis, kasdienės repetitijos, apsiskaitymas, tas kultūros laukas, kuris toks įvairiaspalvis, daugiaprasmis ir plačiareikšmis. Kultūros darbuotojo lemtis — auklėti, padėti, mokėti, patarti, gyventi su kultūra, būti kultūroje, dalyvauti aktyvioje asmeninėje veikloje. Lietuvos kultūrininkai — darbštukais (tokių šimtai kiekviename krašte), stropuliais, įsibanguoja, išsiskleidžia visais savo grožiais. Ir taip kone kas-

kad muzikos meną vertinu labiausiai. Galbūt dėl to, kad ji geriausiai pažįstu, su juo gyvenu — keliuosi ir guluoši — darbas muzikos mokykloje, repetitijos kultūros namuose, vakarinės meditacijos prie instrumento. Man rodos, visi turėtų dalyvauti kokioje nors muzikos veikloje — namų muzikavime, pasidainavime laisvalaikio, įvairiose suburtuvėse, šeimų pobūviuose ir kitur. Miestelis Ukrainai, kuriame gimiau, yra gražioje vietoje, vienoje pusėje teka Varduva, kitoje — vinguriuoja šaltiniuota Kvistė. Nuo vienos upės iki kitos nėra nei pusės kilometro. Viduryje stovi Stepono Gailevičiaus kopytstulpis, visas iš akmens, net ir skulptūrinė viršuje yra iš akmens. Kaip gerai, kad dirbu netoli savo gimtinės, netoli žmonių, kuriuos iš vaikystės prisimenu, su kuriais taip magia pabendrauti, aišku, žemaitiškai pasiskelčiuoti. Savo kiemo jausmas yra labai stiprus, jis ir įkvepia, ir sustiprina, ir paguodžia. Svarbiausias mano tikslas, kad ne užgestų kultūros židinis Židikuose, kur dirbu ir gyvenu, kad žmonės ne toltų, bet artėtų prie kultūros, pažintų jos šaknis. Daug būtų galima pasakoti apie mano žemaitių žemę”.

Daug galima būtų pasakoti apie Joną Vaišvilą, stropų ir gabų kaimo kultūrininką, žinantį savo darbo prasmę, jaučiantį laiko ritmą, mokantį bendrauti ir su vaikais, ir su suaugusiais. Oi, kaip tokių žmonių reikia Lietuvos kaimui, kuris tarytum stabtelėjo ir susimastė, kuris vis prisimena, kaip tėvai dainavo...

Aleksandras Šidlauskas

ŠAKIŲ „DRAUGO” PUSLAPIUS SKLAIDANT

Jau buvome rašę apie mūsų „Draugo” bendravardį Šakių rajono laikraštį, kuris išeina du kartus per savaitę Šakiuose. Neseniai teko gauti šio laikraščio 15 numerį, pasirodžiusį nuo 1996 m. pradžios iki vasario vidurio. Čia norisi perduoti kai kurias žinias iš Šakių „Draugo”, nes mūsų „Draugo” skaitytojų tarpe yra nemaža zanavykų, kuriems tokios naujienos yra ypač įdomios.

Šakių „Draugo” Nr. 4 patalpinamas Vysk. M. Valančiaus blaivystės sąjūdžio Šakių sk. pirmininkės Onutės Liutkevičienės atsiskaitymas į rajono vadovus, Tarybos narius, partijas, visuomeninius judėjimus, kunigus, mokytojus, jaunimą ir visus žmones. Ji rašo:

„Dabar kaip niekada žmonės savo skausmus, neviltį skandina degtinėje, neatsilaiko prieš tokia jos gausybę ir įvairovę parduotuvėse lentynose, o dažnas tenkinasi pigesniais „pilstukais” ir kitokiais „skiedalais”, tuo dar labiau nuodijamas savo sveikatą, skriausdamas šeimą, darydamas „pragarą” namuose. Geria ir platina įvairius spirito „derinius” ne tik vyrai, bet ir moterys. Dažnai tie žmonės lanko net bažnyčias, bet (o vargė!) dirba toki purviną žudikų darbą, nes nuo nuolatinių išgertuvių jų klientai dažnai praranda protą, žudosi patys, žudo vaikus, aplinkinius žmones, tampa pavojingai visuomenei”.

Atsiskaitymo autorė prašo pagalbos, propaguojant blaivybę rajone. Ji specialiai kviečia mokytojus, kad šie mokyklose surengtų rašinių ir piešinių plakatų konkursus temomis: „Alkoholio, narkotikų, rūkalų vartojimas — žala žmonijai”. Iš atsiųstų darbų bus paruošta piešinių — plakatų paroda.

Sausio 17 d. 5-me numerį rašoma apie Sausio 13-sios minėjimą Šakiuose. Taip pat minimas Barzdų parapijos klebono kun. Jono Būgos 80 m. amžiaus jubiliejus (yra įdėta ir

jubilieato nuotrauka). Tame pačiame numeryje skaitome ir apie Šakių miesto 400 metų sukaktį ir paminėti skirtą ženkliuko projekto konkursą, yra kelių tokių projektų nuotraukos. Čia aprašomos ir kainos Šakių turguje.

Sausio 20 d. numeryje rašoma, kad Ilguvės bažnyčioje lankėsi ir altorių pašventino vysk. Juozas Žemaitis, o pirmąsias šv. Mišias laikė naujai įšventintas kunigas R. Puidokas. Rajono meras R. Damušis pasidžiaugė, kad pernai į įvairias rajono parapijas atvyko dirbti trys jauni kunigai. Apie Ilguvoje įvykusias primicijas (kartu su nuotrauka) plačiai rašoma sausio 27 d. numeryje.

Atsakant į skaitytojų klausimą, kiek Šakiuose yra gyventojų, pasiremiant rajono statistikos skyriaus viršininkės J. Janulevičienės žiniomis, teigiama, kad Šakių mieste pernai gyveno 7,162 žmonės. Iš to skaičiaus — 3,430 vyrai ir 3,732 moterys. Darbingų gyventojų yra 3,945 (2,029 — vyrai, 1,916 — moterys). J. Janulevičienės duomenimis Šakiai yra vienas iš mažiausių rajono centrų visoje Lietuvoje.

Sausio 30 d. „Draugo” numeryje pirmame puslapyje aprašytas susitikimas su žinoma daininke, zanavyke Onute Valiukevičiute, kuri Šakių laisvalaikio ir pramogų centre pristatė savo naują dainų kasetę, pavadintą „Esu Ona”.

Yra skelbiami vasario mėnesio renginiai Šakiuose, Sintautuose, Griškabūdyje ir Lukšiuose. Daugiausia ju ruošia Šakiuose. Įdomu, kad visur Vasario 16-ąją buvo rengti minėjimai ar koncertai Nepriklausomybės šventės proga, o daug kur vasario 14 d. vyko koncertai ar vakarai „išimylėjusiems” (Valentino dienos proga). Šakiuose ir kai kur kitur koncertavo kaimiškos muzikos ansamblis „Jonis”, broliai „Aliukai”, grupė „Viktorija ir vitražas”. Griška-

DRAUGAS, ketvirtadienis, 1996 m. balandžio mėn. 18 d. 5

A.+A.

Gyd. KAZYS PEMKUS

Gyveno Sleepy Hollow, IL.

Mirė 1996 m. balandžio 15 d., 8:45 val. ryto, sulaukęs 75 metų.

Gimė Lietuvoje, Mosėdyje.

Nuliūdę liko: sūnus Arūnas Pemkus, dukros — dr. Raminta Mastienė, žentas dr. Linas, Gaja Blūdžiuvienė, žentas Petras, Nida Jeleniauskienė, žentas dr. Raimondas; anūkai: Dadija ir Paulius Blūdžiai; seserys — Aldona Underienė, Regina Ostienė; daug dukterėčių ir sūnėnų.

Velionis buvo vyras a.a. Irenos.

Priklausė Korp! Gaja, Lietuvių Gydytojų sąjungai; buvo Ateitininkų federacijos vadas.

Velionis pašarvotas ketvirtadienį, balandžio 18 d. nuo 3 iki 9 v.v. Petkus Marquette laidojimo namuose, 2533 W. 71 St. Atsisveikinimas 7 val. vakaro.

Laidotuvės įvyks penktadienį, balandžio 19 d. Iš laidojimo namų 9:15 val. ryto bus atlydėtas į švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos bažnyčią, kurioje bus aukojamas 10 val. ryto gedulingos šv. Mišios už velionio sielą. Po Mišių velionis bus palaidotas šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gelių prašoma aukoti velionio archyvų persiuntimui į Klaipėdos universitetą.

Nuoširdžiai kviečiami giminės, draugai ir pažįstami dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę sūnus, dukros, žentai, anūkai, seserys ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Donald A. Petkus/Donald M. Petkus. Tel. 312-476-2345 arba 800-994-7600.

Mielam Prieteliui, tauriam lietuviui

A.+A.

ANTANUI JARUI

mirus, jo broliams BRONIUI ir ALFONSUI, brolio dukrai AURELIJAI su šeima ir mirusio brolio ADOLFO dukroms RŪTELEI ir JANINAI reiškiamo giliausią užuojautą ir kartu liūdime.

Janina Jakševičienė

Marija Markulienė

Krikšto duklė Jūratė Jakševičiūtė-Mohen

A.+A.

KSABERAI STASIŪNAITIENEI

iškeliavus Amžinybėn, jos vyrą JUSTINĄ, dukterį MARIJĄ, žentą ROGER ir vaikaičius, likusius giliame liūdesyje, nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime.

Valerija Žadeikienė

Daiva Paulienė

Daiva Paulytė

Vaidas Paulis

būdyje vyko spektaklis „Trys paršeliai”, koncertavo ansamblis „Trys širdys”.

Tame pačiame numeryje telpa tokia žinia: „Rajono savivaldybės turimomis žiniomis, Kiduliuose kuriasi pagrindinė Jachovistų sekta. Į ją jau įstojusios 4 šeimos. Pasak rajono mero R. Damušio, krikščioniškai visuomenei tai nepriimtina, kadangi sektos veikla yra žalinga. Meras kviečia kiduliečius į sektą nestoti”.

Kiekviename numeryje spausdinamos Šakių „Jaunystės” kino teatro filmų programos. Čia beveik išimtinai vyrauja amerikietiški filmai, spausdinama gana daug padėkų, o ypač — užuojautų (dažnai apie pusę puslapio). Taip pat yra ir asmeniškų pobūdžio skelbimų.

Reikia pažymėti, kad Šakių „Draugo” laikraščio tiražas (jis skelbiamas kiekviename numeryje), nuo praėjusio rudens, kuomet Šakiuose buvo pradėta leisti dar vienas laikraštis, pradėjo kristi. 1995 m. rugpjūčio pradžioje jis buvo 5,806 egz., o šių metų sausio pabaigoje jis jau tesiekia 5,252 egz.

Šakių „Draugo” redaktorė Aldona Zavistauskienė, o redakcijos adresas — Gimnazijos g. 3, 4460 Šakiai, Lietuva.

Ed. Šulaitis

• Didžiausią svogūną, kurio ropelės (be laišku) svoris — 540 g. apimtis — 39 cm galvutės (ropelės iki laišku) aukštis — 9 cm, 1993 m. išaugino Dabūnės kaimo (Širvintų r.) ūkininkai Elena ir Petras Pukiniai.

ĮTAKINGIAUSIEJI VERSLUI

„Verslo žinios” sausio-kovo mėnesiais apklausė 70 verslininkų, ekonomistų, verslo ekspertų, politikų ir valdininkų, kurie, atsakydami į klausimą „Kas, jūsų nuomone, yra įtakingiausias Lietuvos verslui žmogus”, paminėjo per 250 pavardžių.

Apie 30 proc. apklaustųjų sakė nežiną tokių asmenų, kurių sprendimai ir veiksmai darytų svarią įtaką ūkiui. Kai kurie apklaustieji teigė, kad Lietuvoje verslininkų elito nėra.

Apdorojusios apklausos duomenis, „Verslo žinios” paskelbė įtakingiausių verslui asmenų sąrašą. Tai: Adolfas Šleževičius — ekspremjeras; Bronislovas Lubys — ekspremjeras, pramonininkas; Genadijus Konopliovas — „Tauro” banko prezidentas; Gediminas Vagnorius — ekspremjeras, politikas; Reinoldijus Šarkinas — Lietuvos banko vadovas; Romualdas Visokavičius — bankininkas; Petras Navikas — Valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas; Vitalijus Geržonas — Muitinės departamento direktorius; Gintaras Petrikas — EBSW grupės prezidentas; Kazimieras Klimasauskas — Pramonės ir prekybos ministras.

Nors kaip įtakingiausieji buvo minimi ir šešėlinės ekonomikos šulai, tačiau tarp apklaustųjų vyravo nuomonė, kad daugiausia įtakos verslui daro dabartiniai arba buvusieji aukšti valstybės pareigūnai.

Lietuvos ansamblis „Jonis” koncertuoja Nepriklausomybės šventės minėjime, Hiutenfelde, Vokietijoje.

Nuotr. M. Šmitienės

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

„Apmatymai iš Turniškių“ yra mieliai skaitomi „Drauge“. Juos iš Vilniaus rašo PLB atstovas Juozas Gaila. Sekmadienį, balandžio 28 d. ir patį autorių galima bus išgirsti Pasaulio lietuvių centre, 12:30 val. p.p. Jis kalbės po pietų, kuriuos ruošia ir visus maloniai kviečia pasivaikinti PLC renginių komitetą. J. Gaila pasidalins išpūdziais iš Lietuvos ir atsakines į klausimus.

Dr. Daina Variakojytė jau ne pirmą kartą ateina Lietuvių operai į talką, suteikdama viešnage svečiams talkininkams iš Lietuvos. Šiais metais ji vėl paglobos keturias menininkes iš Kauno Muzikinio teatro, kurios atvyko įsijungti į K. V. Banaičio operos „Jūratė ir Kastytis“ pastatymus, balandžio 20-21 d.

LB Lemonto apylinkės valdyba paskyrė 75 dol. auką Tremtinių grįžimo fondui Vilniuje. Ji buvo nuvežta ir asmeniškai įteikta fondo pirm. Vytautui Cinauskui, iš kurio šiomis dienomis gautas padėkos laiškas.

LB Lemonto apylinkės valdybos posėdyje, įvykusiame Pasaulio lietuvių centre balandžio 2 d., pareigomis pasiskirstyta taip: pirmininkas Gediminas Kazėnas, vykdomasis vicepirmininkas Kazys Laukaitis, sekretorius Stasys Dziugas, izdininkas Algis Urbaitis, socialininkas Dana Šlenienė ir dr. Ferdinandas Kaunas, vicepirmininkai – Neringa Ambrozaitė, Stasė Jagminienė, Lilė Ramonienė, Vladas Stropus ir Agutė Tiškuvienė.

Eleonora Radvilienė sutiko globoti porą svečių, iš Kauno Muzikinio teatro atvykstančių talkinti Lietuvių operos „Jūratė ir Kastytis“ pastatymą. Eleonora nuo pat įsikūrimo Cicero, IL, aktyviai įsijungusi į visuomeninę, kultūrinę ir karitatyvinę veiklą. Kai tik reikia talkos Cicero LB ar kitur, Eleonora neatsisakėdama visom jėgom kimba į darbą.

Aušra Cienaitė, Lietuvos Muzikos akademijoje 1988 m. baigė solinio dainavimo klasę ir tuoj pradėjo dirbti Kauno valstybiniame muzikiniame teatre. Čia ji dainuoja pagrindines lyrinio soprano partijas. Pirmą kartą Čikagoje ji dainuos „Jūratės ir Kastyčio“ operoje Rūtelės partiją, šeštadienį, balandžio 20 d., 7:30 val. vak. Morton auditorijoje.

Amerikos Lietuvių gydytojų sąjungos suvažiavimas numatomas š.m. spalio 26 d. Pasaulio lietuvių centre, Lemonte.

x TRANSPAK praneša: „Darželio vedėja gauna 450 litų atlyginimo per mėnesį, auklėtojai su spec. viduriniu arba aukštuoju išsilavinimu mokama 290-350 litų, aptarnaujantis personalas gauna 180 litų“. **Pinigai, siuntiniai ir komercinės** siuntos į Lietuvą. Maisto siuntiniai. Transpak, 2638 W. 69 St., Chicago, IL, tel. 312-436-7772.

(sk)

Jaunimo tautinis ansamblys „Grandis“ kviečia visus atvykti į metinį pokylį ir koncertą balandžio 27 d., 6 val. vak., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Maloniai prašome dalyvauti „Grandies“ šventėje. Bilietus iš anksto galima išgauti pas Aliciją Brazaitytę, tel.: 708-532-1592.

P. Petrėnas, Sudbury, Ont., Canada, siūsdamas „Draugo“ laikraščio prenumeratos mokėstį, pridėdamas 30 dol. už kaledines atvirutes ir kalendorių, ji dar apdovanojo 100 dol. auką. Remėjui esame tikrai labai dėkingi.

„Lietuvos kovų ir kancijų istorija“. Lietuvos gyventojų tremimai 1940-1941, 1944-1953 metais sovietinės okupacinės valdžios dokumentuose. Pataisyta ir papildyta laida, jau gaunama „Draugo“ knygyne. Knyga yra 626 psl. kainą 17,50 dol., su persiuntimu – 20 dol., Illinois valstijos gyventojams – 21,58 dol. Gautas ribotas knygu kiekis, todėl norintieji įsitikinti, ar šioje naujojoje laidoje Pasaulio lietuvių Bendruomenė išpildė lietuviškajai visuomenei padarytus padarinius ir ištaisė pirmojoje laidoje pasitaikiusius netikslumus, dėl kurių būta daug erzelių, kviečiami per ilgai nedelsti ir knyga išgauti.

„Mielam Draugui“, su pavaršiais linkėjimais ir padėkai, toki laiškelį, kartu su 100 dol. čekiu per dr. Aleksandrą Gražytę mums atsiuntė visa Gražių šeima iš Downers Grove, IL. Dėkojame už linkėjimus ir už brangią dovaną!

Jaunimo centro Moterų klubas labai džiaugiasi gausiai dalyvavusiais priešvėlykinuose pusryčiuose, ruošiuose Verbu sekmdienį centro kavinėje ir yra dėkingos lietuviškai visuomenei, kad remia Jaunimo centrą. Jos taip pat dėkoja kun. Juozui Vaišniui, SJ, palaiminusiui maistą prieš vaikes ir Baltic kepyklos savininkui A. Ankiui už paaukotas gėrybes – skanius kepinus bei saldumynus.

ALTO DARBO KONFERENCIJAI ARTEJANT

Kiekvienais metais Amerikos lietuvių tarybos Čikagos skyrius šaukia metinę darbo konferenciją, kurioje valdyba padaro pranešimus: pirmininkas – kas padaryta metų laikotarpyje, izdininkas-finansinė ataskaita, revizijos komisija – ar finansai gerai tvarkomi ir ar atitinka įrašai kasos knygoje. Žinoma, tokie pranešimai yra reikalingi, nes kiekvienais metais nuo darbo konferencijos skyriaus vadovavimą perima kita organizacija. Po pranešimų yra sudaroma skyriaus valdyba ir taryba vienerių metų kadencijai iš organizacijų pristatytų atstovų.

ALTO Čikagos skyrių sudaro 12 organizacijų. Keturių pagrindinės organizacijos: R. Katalikų federacija, Socialdemokratų sąjunga, L. Tautinė sandarą ir Liet. Tautinė sąjunga siunčia po 7 atstovus į valdybą ir tarybą. Kitos 8 organizacijos siunčia po 3 atstovus. Šiais metais vadovauja Liet. Tautinė sąjunga ir pirmininkauja Matilda Marcinkienė, metinė darbo konferencija šaukiama balandžio 27 d., šeštadienį 3 val. po pietų Balzeko muziejaus patalpose 6500 S. Pulaski Rd. Po pranešimų ir valdybos sudarymo bus diskutuojami kiti svarbūs reikalai, kurių yra apšči.

Kiekvieną kartą, rašant apie ALTą, prisimena jo steigėjai: Leonardas Šimutis, Sr., dr. Pijus Grigaitis, Mykolas Vaidyla, Antanas Olis, Juozas Laučka ir kiti. Visi jie jau yra išskiliaję Amžinybėn. Jie įsteigė šį garbingą mums atsiuntė visa Gražių šeima iš Downers Grove, IL. Dėkojame už linkėjimus ir už brangią dovaną!

Po valdybos pranešimų bus diskutuojami labai svarbūs, mūsų tėvynę liečiantys įvykiai. Todėl visa lietuviškoji visuomenė, kuriai dar rūpi Lietuvos reikalai, prašomi gausiai atsilankyti šioje darbo konferencijoje.

x Operos „Jūratė ir Kastytis“ spektakliai jau šį savaitgalį – balandžio 20 d., 7:30 val. vakaro ir balandžio 21 d., 3:00 val. p.p. – prasidės punktualiai. Diriguoja Julius Geniušas, režisuoja Gintas Žilys, groja Kauno Valstybinio teatro orkestras. Dailininkė Janina Malinauskaitė. Dainuoja: Sabina Martinaitytė, Virgilijus Norika, Aušra Cienaitė (pirmame spektaklyje), Audronė Gaiziūnienė (antrame spektaklyje), Aldona Stempužienė (pirmame spektaklyje), Birutė Sodaitytė (antrame spektaklyje), Gediminas Maciulevičius (pirmame spektaklyje), Vaclovas Momkus (antrame spektaklyje) ir choras. Undinui šokius atlieka Kauno Valstybinio Muzikinio teatro baletų šokėjos. Šią savaitę bilietai dar gaunami Sekdyčioje nuo 10 val. ryto iki 4:30 val. p.p., o spektaklių dienomis Morton auditorijos bilietų kasoje, 2423 S. Austin Blvd., dvi valandas prieš kiekvieno spektaklio pradžią.

Autobusai į salę išvažiuoja šeštadienį, 6:15 v.v. ir sekmadienį 1:30 v.p.p. iš parapijos bažnyčios aikštės Marquette Parke ir sustoja prie 44 St. ir California Ave. paimt vykstantių į operą iš Brighton Parko. Dalyvausime šioje retyje lietuvių kūrybos šventėje, minint mūsų operos 40 m. veiklos sukaktį!

(sk)

cijoje. Visiems bus įdomu išgirsti, ką ALTO Čikagos skyrius nuveikė per metus ir kokie darbai laukia naujos valdybos šiais metais. Be to, savo dalyvavimu moraliai ir materialiai paremsite ALTO veiklą.

Po konferencijos visi bus pavaikinti, darbščiuji altininkų paruoštais užkandžiais, saldumynais ir kavute. Visi maloniai laukiami. Neapvilksime dirbančiųjų. Atsiminkime, kad jeigu ne ALTas, daugelio mūsų nebūtų, gal būtumėm Gulagų vergų stovyklose ar kitur. Maloniai kviečiame visus atsilankyti.

Ant. Repšienė

VELYKOS GALERIJOJE

Štai jau ir po Velykų, jau ir atgimim, jau ir prisikėlim. Jau ir pašviesėjom (viena valanda) ir pumpurais jau lyg imam brinkti. Smagu. Tiesa, senutė žiema vis dar gnybteli pavasariui į šoną, nuplaka žvarku lietumi ar net kruša, tačiau negi piktnisies – visi suprantam, kaip skaudu senatvej būt nuvaromam nuo scenos.

Velykas švęsti įsada smagu. Net jei ne namie, net jei ne su artimais žmonėmis. Juk visada gali į koki besužylantį medį atsiremti, akis į koki spalvingesnę gėlę žiedelį įsmeigti ir sau puikiai pasijusti. Čikagoje, žinoma, visi benamiai ar šio krašto svečiai nuo liūdnu minčių per Velykas yra gerai apsaugoti. Jų visada laukia Galerija (Stickney, IL), o Galerijoje visada smagu, linksma, visada galima draugų ar bendraminčių susirasti.

Taigi ir šiemet Velykos Galerijoje buvo smagios. Margučiai buvo ritinėjami, dainos dainuojamos, eilėraščiai skaitomi. Besirenkantiems buvo proga pamatyti ir tikrąjį šios pavasario šventės ženklą – mažą pilką zuikėlį, bet negi smulkinsies, visai drąsiai besisukinėjanti daržė prie durų ir svečius nužiūrėnanti. O svečių, kaip ir kasmet (ar kasšvent) netrūko.

Velykinių margučių buvo dar daugiau. Niekad gyvenime nesu mačiusi tiek nuostabių gražių, išmoningai numargintų velykačių. Ir tokių įvairių – ir su vašku, ir su dažais, ir svogūnų lukštais, ir su žolelėmis ir dar galai žino kaip dažyti. Įvyko ir konkursas, bet balso, tai yra, rinkti geriausiąjį net nedrįsau.

Na, o be margučių konkurso įvyko ir tradicinis Poezijos pavasarielis. Šie pavasarieliai paprastai būna skirti jauniems ir dar ne visai drąsiems poetams ar šiaip visoms poetiškos sielos, kurie labai trokšta, bet kitur nedrįsta tais savo poetiškaisiais sielos virpesiais su kuo nors pasidalinti. Šį kartą savo eiles skaitė jauna, bet jau spaudinta (Lietuvoje) poetė Rasa Kalinauskaitė. Visi, kurie praleido progą Galerijoje, netrukus tikriausiai galės jos eilėraščių pasiskaityti išėjusių lietuvių periodikoje. Taigi būkime kantrūs ir bus atlyginta.

Taip pat šiais metais Galerijos svečiams šyptelėjo laimė pasiklausyti kelių pavasariinių (vėlykinių, sūpuoklinių) liaudies dainų. Jas dainavo buvusi „Vydragos“ folklorinio ansamblio dainininkė Eglė Ivinskienė. Ne tik dainavo, bet ir besiklausančius išmokyti norėjo (gal net ir išmokė). Jei iki šiol kam nors lietuvių liaudies dainos nebuvo labai mielos, savos ar šiaip arčiau širdies, pasiklausius Eglės dainavimo, ši „problema“ manau, turėjo išsispęsti.

Taigi tokios buvo Velykos Galerijoje. Visko po truputį – meno, poezijos, dainų, šokių ir linksmumų. Tiesa, išalkę pyragų ir ištroškę vyno taip pat buvo užganėdinti. Iki kitos šventės.

Karilė Vaitkutė

Darbščiosios Pasaulio lietuvių centro šeimininkės, mokančios vaišinti svečius ir cepelinais, ir vėlykiais patiekalais, ir kitokiomis gėrybėmis. Iš kairės: Irena Sarapinienė, Valė Kliksnienė, ses. Palmira, Agutė Tiškuvienė, Alė Karaliūnienė, Marcelė Jonušienė, Birutė Jusienė, Elena Jasinevičienė, Birutė Pankienė, Juozelė Laukaitienė, Dalia Trakienė, Nijolė Stelmokienė, Vitalija Vasaitienė, Rūta Sušinskienė. Pačiame priekyje – Bronė Nainienė ir Zita Dapkiene.

Nuotr. Vytauto Jasinevičiaus

Cepelinų pietų dalyviai PLC salėje kovo 31 d. Iš kairės: Vytautas Čepenas, dr. Birutė Biskienė, Aldona Čepienė, Stasys Briedis, Alė Briedienė.

Nuotr. V. Jasinevičiaus

Gausiai susirinkę mūsų tautiečiai gardijojasi cepelinais Pasaulio lietuvių centre kovo 31 d.

Nuotr. V. Jasinevičiaus

PAVYKĖS „VELYKŲ STALAS“

Sekmdienį, balandžio 14 d., tuoj po šv. Mišių, visi dalyviai skubėjo ilgą koridorių į tradicinį „Velykų stalą“ didžiojoje salėje Pasaulio lietuvių centre. Neatsilikau ir aš. Išgijęs bilietą prie įėjimo, atsiradau salėje prie nurodyto stalo, draugų malonijoje aplinkoje.

Salėje buvo papuošti stalai, prie kurių sėdėjo šeimos suau-

Lakštuonė ir Gintautas Vėžiai savo namuose apgyvendino viešnią iš Clevelando, lietuvių operai ir koncertų lankytojams gerai pažįstamą solistę Aldoną Stempužienę, atvykusią įsijungti į K. V. Banaičio operos „Jūratės ir Kastyčio“ pastatymą. Operos premjeroje, šeštadienio vakare, balandžio 20 d., jis atlieka Kastyčio motinos rolę. Tą patią partiją ji atliko ir 1972 m., kai ši opera Čikagoje, Maria aukštesniosios mokyklos auditorijoje, buvo statoma pirmą kartą.

Galima nemokamai pasitikrinti cholesterolį balandžio 25 d., ketvirtadienį, nuo 9:30 val. r. iki maždaug vidurdienio, Standard Federal banke, 4192 S. Archer Ave. Patikrinimus atliks Šv. Antano ligoninės personalas. Pagal American Heart Association duomenis, daugiau negu 500,000 žmonių šiame krašte miršta kasmet širdies ligomis, o cholesterolis yra viena labiausiai kenksmingų tu ligų priežasčių, todėl svarbu žinoti savo cholesterolio kiekį ir stengtis jį kiek galima sumažinti.

gusių, su vaikais, susigrupavę pažįstami ir draugai, arba pavieniai asmenys, tik ta proga suvesti prie bendro vėlykinių stalo. Visų nuotaika buvo linksma ir šventiška. Greitai prie mikrofono pasirodė ir PLC renginių organizatorė Bronė Nainienė, maloniais žodžiais pasveikino gausiai susirinkusius dalyvius, padėkojo už atsilankymą ir šios gražios lietuviškos institucijos remimą.

Kapelionas kun. A. Paliokas, SJ, buvo pakviestas sukalbėti maldą ir palaiminti šią progą paruoštas gėrybes. Jo maldos žodžiai buvo gražūs, tiko kiekvienai širdžiai, išreiškė Aukščiausiam dekingumą už suteiktas gausias dovanas, padėką organizatoriams, remėjams ir dalyviams.

Po to Velykų stalai buvo atidengti, apkrauti įvairiais valgiais ir skanumynais. Viskas buvo gerai suorganizuota, žmonės laisvai galėjo vaikščioti be didelio susigrūdimų, kiekvienas asmuo turėjo progos pasirinkti maisto kokio jo širdis norėjo, nes organizatorės sugėbėjo parodyti labai gerą skonį ir išradingumą.

Dalyvavo daugiau kaip 300 asmenų. Po tokio gero renginio suorganizavimo (visi buvo patenkinti), ne vienas išsitarė, kad 1997 m. „Velykų stalas“ į šią salę gali visų dalyvių nesutalpinti. Žmonės tikrai nenoriai skirstėsi į namus, kalbėjosi, bendravo, visi atrodė kaip viena didelė šeima.

St. Dž.

NAŠLIŲ KLUBO VEIKLA

Našlių, našliukų ir pavienių klubo susirinkimas įvyko kovo 15 d. Kojak salėje. Nors diena buvo graži, atvyko tik 27 nariai, o galėjo būti ir daugiau.

Klubo pirmininkas Alex Šimkus, pradėdamas susirinkimą, pranešė, kad gruodžio 30 d. Phoenix, Arizonoje, mirė klubo narė Monika Cienas. Buvo paprašyta visų atsisototi ir pagerbti mirusiąją tylos minute, o šeimai – pareikšti užuojautą.

Nutarimų raštininkė Helen Dybas perskaitė praėjusio susirinkimo protokolą, kuris buvo priimtas. Kitų valdybos narių pranešimai taip pat buvo priimti. Valdybos nariai šį kartą atliko revizijos komisijos darbą. Rožė Didžgalvis pareiškė, kad buhalterinės apyskaitos ir knygos yra vedamos tvarkingai bei širdingai dėkojo Antanetai Gustof už paruoštas vaikes.

Pirm. Alex Šimkus pranešė, kad yra išnuomota salė gegužinei liepos 7 dieną. Berašant šią korespondenciją, pasiekė žinia, kad klubo narė Peggy Davidauskas guli ligoninėje (Christ Hospital, 4440 W 95 Street) ištikta paralyžiaus. Jei kas galėtų, prašome ją aplankyti.

Buvo gauta padėka nuo Žemgulių šeimos. Pirmininkas pranešė, kad ateinantis susirinkimas įvyks birželio 21 d. ir kvietė atsilankyti gausniam narių skaičiui. Po susirinkimo visi buvo pavaikinti karštais pietumis ir linksmi skirstėsi namo.

Rožė Didžgalvis